

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๖

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๓ ถึง ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๑๒/๒๔๕๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑

๑. รับรองรายงานการประมวญผลสัมฤทธิ์
ครั้งที่ ๑๕/๒๔๕๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑ ๑๑๔๓ - ๑๑๔๕

๒. กะทู้ถาม

(๑) เรื่อง การอนุมัติให้คืนที่ดิน
ของนายเทียม ไชยชนะ งามกระทรวง
อุตสาหกรรม ๑๑๔๕ - ๑๑๕๖

(๒) เรื่อง ผู้พิพากษาพิจารณาคดีกรม
สวรรคตรัชกาลที่ ๘ ของนายมา เสรีศรี
งามกระทรวงอุตสาหกรรม ๑๑๕๖ - ๑๑๕๗

(๓) เรื่อง ทนายพิพากษาพิจารณาคดี
พ้อจำหนาย ของนายมา เสรีศรี งาม
กระทรวงคมนาคม ๑๑๕๗ - ๑๑๖๐

(๔) เรื่องการลี้ภัยหลบหนีเข้าเมืองนอกประเทศ ของนายเทียม วิชัยเนียง พนักงานกระทรวงมหาดไทย ๑๑๖๐ - ๑๑๖๑

(๕) เรื่องการจับตัวนางใจ ซึ่งจมน้ำ ของนางไกรฤกษ์ ตามกระทรวงมหาดไทย ๑๑๖๒ - ๑๑๖๓

(๖) เรื่องการเลิกเก็บค่าเช่าบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๓ ลงมา ของชุมชนคงบุศย์ศึกษากร ตามกระทรวงศึกษาธิการ ๑๑๖๔ - ๑๑๖๕

๓. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุญาตให้จ่ายเงินไป พดง ก่อน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๑ ซึ่งคณะกรรมาธิการ วิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ๑๑๗๓ - ๑๒๐๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนิตสมาชิกมาประชุม ๘๖ คน เป็น
องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเบ็ดประชุมต่อไป ตามระเบียบวาระที่ ๑ เรื่อง
การแจ้งให้ที่ประชุมทราบวันนัดใหม่ ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการ
ประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑ เมื่อไม่มีผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น.....

นายถิต ชัยบุตร (ชัยภูมิ) : รายงานการประชุมครั้งนี้ให้
รับรองข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ถูกต้อง เพราะไม่มีถ้อยคำที่สมาชิกท่าน
หนึ่งได้กล่าวไว้ว่าเมื่อรัฐบาลตั้งการเลี้ยงสมาชิกข้างมาก ก็ได้กล่าว
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่รับรองรายงานการประชุมครั้งนี้ และเรื่อง
ข้าพเจ้าได้เสนอให้สภาพิจารณาแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ถ้อยคำที่ท่านสมาชิกว่าเป็นเหตุขัดข้อง
ไม่ให้เกิดที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งนี้ ได้ตรวจสอบรายงานการ
ประชุมสภาครั้งที่ขออนุมัติก่อนแล้ว เมื่อปรากฏว่าถ้อยคำเช่นนั้นในรายงาน
การประชุม แต่ว่าสำหรับเรื่องนัดหากว่าท่านสมาชิกยังขัดข้องใจอยู่ เพื่อ
ให้เห็นการแน่นอน ท่านจะขอเลื่อนการรับรองนี้ แต่ก็เพื่อให้ท่านเห็นด้วย
คำท่านเองในรายงานการประชุมนี้ก็น่าจะได้

นายดิศ ขยับนทร (ขยับนมิ) : ข้าพเจ้าได้ค้นคว้าในรายงานการ
ประชุมมนไม่มี ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถูกต้อง ข้าพเจ้าจึงไม่รับรอง ถึงแม้จะ
เลื่อนไปให้ข้าพเจ้าดูก็ ข้าพเจ้าก็เห็นว่าไม่มีอยู่ในเรื่อง ที่ไม่มีรับรองน
ก็เพราะเห็นว่ารายงานการประชุมมนไม่มีตรงกับข้อคำทอชยาทใน วันน
จึงขอให้สภานสงมติด้วย

ประธานสภาผู้แทน ; ขรรมนหมกวางรับรองก็เป็นเรื่องของการ
ประชุมมนรับรองหรือไม่รับรอง ไม่ใช่เรื่องของการคัดค้านบุคคลหรือ
อะไรบุคคล แต่เมื่อท่านเห็นว่ายังไม่ควรให้รับรองอะไรให้เลื่อนไป
เช่นนั้น ข้าพเจ้าก็จำต้องขอความเห็นจากที่ประชุมว่าจะควรรับรองหรือไม่
ควรรับรอง ขอให้เขียนเรื่องของการประชุม

นายบุญมี ปาริมวงส์ (สพบริ) : เรื่องรายงานการประชุม
ตามปกติสมาชิกพรรคอะไรออกไปหรือถ้าไปออกไปแล้ว จะต้องมีผู้จดทะเบียน
พรรคไว้ให้แน่นอน คนที่เมื่อสมาชิกเจ้าของเรื่องได้พูดไปแล้ว แล้วก็ไม่
มีอย่างนั้นจะแปลว่าอย่างไร ทำไมจึงไม่มีทั้ง ๆ ที่สมาชิกนั้นได้พูดออกไป
ว่าเรื่องที่ได้พูดออกไปนั้นก็ไม่ใช้เรื่องทั่วไป เป็นเรื่องที่ควรจะคัดค้านบ้าง เมื่อ
เป็นอย่างนี้ ถ้าหากว่าจะไปพิจารณาหรือจะไปตรวจรายงานการประชุม
อีก มันก็ไม่ผิด เมื่อไม่มีอย่างนั้นก็ควรที่จะพิจารณาในคำที่สมาชิก
เจ้าของเรื่องนั้นให้ละเอียดสักก่อน ว่าควรจะรับรองแต่ไหนประการใด

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น
อย่างนี้ก็ไม่จำเป็นต้องไปเลื่อน ให้สมาชิกในที่ทำการสงมติว่าจะ
รับรองหรือไม่รับรองเท่านั้นก็พอแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ก็ทำให้อย่างที่ท่านเสนอให้ท่านเมื่อนั้น แต่
ว่าเพื่อให้หมดข้อข้องใจ แต่ว่าขรรมนไม่มีอย่างนั้น มีว่า รายงานการประชุม
มนเจ้าหน้าทีได้ตรวจพิมพ์เสร็จแล้ว ก็วางไว้ในที่สำนักงานเพื่อให้

สมาชิกได้ตรวจ และถ้าเห็นสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใดมีความเห็นจะขอแก้ไข
อย่างหนึ่งอย่างใดก็ควรจะชักท้วงข่มขืน และเมื่อตกลงกันด้วยวิธี
ที่ได้มาถูกต้องพร้อม แลกันไม่ขัดอย่างนั้น เมื่อมาลงในต้นเพื่อให้รอด
ข้าพเจ้าขอเรียนถวายเป็นเรื่องอันไว้ในคราวหลัง

นายภาพ โยตินันต์ (ศรีระเกษ) : ความจริงการเดือนนั้นไม่ถูก
คิดว่ามีทางเกี่ยวข้องลงมือว่าจะรับหรือทรวัดมี เพราะว่าในรายงานนั้นไม่มีคำ
พูดที่สมาชิกผู้หนึ่งพูดแล้ว เมื่อท่านศึกษาแต่ดั่งนั้นข้าพเจ้าขอ
ประชุมลงมคิดว่าจะรับหรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอให้เดือนไป เพราะเคยจะ
นึกว่าข้าพเจ้ารับหรือทรวัดมี และเรื่องนี้เป็นเรื่องรายงานที่เรามีเวลาที่จะ
แก้ไขกันได้ เพราะฉะนั้นขอให้เดือนไปก็แล้วกันไม่ต้องพูดหรือถก ถ้าจะ
ไปพูดก็ไปพูดในเรื่องรายงานก็แล้วกัน

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งตาม กระทั่งที่ ๑ เรื่องการอนุญาตให้ตั้งกลัน
สุธา ของนายเทียม โยชนันต์ตามรัฐธรรมนูญนครว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายเทียม โยชนันต์ (ต่าย) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทั่งของ
รัฐธรรมนูญนครว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมดังนี้ ๑. ท่านทวามหรือไม่ว่า
มีสมาคม โรงต้มกลั่นสุธาและสมาคมเตล่านเขาวยรวมเงินไว้สำหรับจ่าย
เป็นรางวัลทางลับแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับสุธา บางตำแหน่งเพื่อให้ประโยชน์
แก่เขาเมื่อเขาขอลดหย่อนหรือประโยชน์ ๒. การประมูลอนุญาตให้ตั้ง
กลันสุธา และเรียกเงินคืนเปล่าด้วย ซึ่งแต่ละจังหวัดก็มีผู้ประมูลให้เงินคืน
เปล่า (เบ๊, เจียะ) จึงหวั่นละเงินเงินเร้นแค้นและสถานชาตินั้นทางกา
กำหนดให้ประมูลได้ทั้งทวีปหรือหลักทวีปประมาณเงินข้างหรือมี หากไม่
มีถ่านเขาคือขังแล้วหรือคัก หรือเขาทวีปสันในโรงต้มกลั่นซึ่งเงินของ

รัฐบาลไม่เสียข้างจะเอาไปใช้หากินก็จักใคร อย่างไรเมื่อไม่มีหลักประกัน
 ๓. เงินกินเปล่า (เบี้ยเจี๊ยะ) ครบแรกนทางการกำหนดให้ผู้ประมุขส่งภายในกำหนดเท่าไร และอย่างไรจะหมดเขตการส่งทั้งหมดเมื่อใด ต่อมา
 มีการขยายเวลาการส่งอีกครึ่งละก็เคยจน ขยายเพราะเหตุใด ๔. ตาม
 สัญญาเดิมที่กำหนดให้ผู้รับประมุข คัมภีร์ หรือจำหน่ายให้ ได้เดือนหนึ่งมี
 กำหนดจำนวนเอาไว้ ถ้าไม่ครบรัชใหม่ ใดที่ร่ายว่ากันมีผู้ประมุขใด
 กำลังขอลดหย่อน จำนวนที่กำหนดให้มันให้มันด้วย โดยใช้กำลังเงินหนุน
 หลังแล้วส่งขายให้ใครน้อ ท่านทราบหรือไม่ มีการยื่นขอลดหย่อนจริง
 หรือไม่ถ้าจริงทางการระออนุญาตให้ลดหรือไม่ ถ้าจะให้ลดเพราะเหตุใด
 ๕. สุราที่คัมภีร์จากโรงงานสุราแล้ว แต่ยังไม่ได้เสียภาษี ถูกกลบจนนำ
 ออกจากโรงงานขายโดยไม่เสียภาษี ท่านทราบหรือไม่ ถ้าทราบจะแก้ไข
 อย่างไร ๖. การทขอมให้ผู้ที่มีกลิ่นสุรากลั่นกำหนดราคาขายให้สูงขึ้น ขณะ
 นั้นสุรากลั่นราคาสูงแต่ครั้นแก่ราษฎรผู้บริโภค และเห็นการชุกเลิศคนเอน
 เกินไป ท่านทราบหรือไม่ จะแก้ไขราคาให้ลดต่ำลงได้ไหม เท่าใด

พ.อ. หม่อมสนทวงศ์ เสนีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
 อุตสาหกรรม : กระผมขอประทานตอบที่ถึงต่อไปนี้

คดีที่ข้อ ๑. สยามคม โรงคัมภีร์สุรานั้น ทราบว่าอยู่ เพราะ
 กระทรวงการอุตสาหกรรมได้โดยวิธีเร่งร่าวหรือคำร้องต่างๆ ที่ยื่นใน
 นามสยามคมตั้งกล่าวไว้ แต่ไม่ได้พิจารณาตอบเร่งร่าวหรือคำร้องไปยัง
 สยามคม คงพิจารณาและตอบเร่งร่าวหรือคำร้องที่ยื่นมาในนามของผู้
 คัมภีร์สุราโดยคณะเพราะเป็นรายๆ ไป สยามคมนี้จะโต้ตั้งขึ้น โดยได้วิธี
 คนุญาตถูกต้องตามกฎหมายและมีข้อบังคับประการใด กระทรวงการ
 อุตสาหกรรมไม่ทราบ เพราะสยามคมไม่ได้แจ้งมาให้ทราบ ที่ว่าสยามคม
 นั้นรวบรวมเงินไว้สำหรับจำเป็นวางมัดจำกับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับสุราราย

ตำแหน่ง. พัดให้ประ โยชน์แก่เขา เมื่อเขาขอลดทอนหรือขอรับประโยชน์
นั้น กระทรวงการยศสาครกรมไม่ทราบ (ถ้าเป็นจริง ก็เป็นกลางทำผิด
กฎหมาย เป็นหน้าที่ของเขาหน้าที่ตำรวจตระ สี่ส่วนจัดการเขาตัวผู้
ความผิดฟ้องร้อง ให้ศาลลงโทษต่อไป) และหากว่าผู้ตั้งกระทู้คดีทราบหรือมี
หลักฐานว่าสมาคมนั้นให้เงินเพื่อจ่ายเป็นสินน้ำใจให้แก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับ
การสุราแก่ที่หรือเจ้าหน้าที่คนใด ให้รับเงินสินน้ำใจจากสมาคมนั้นหรือสมาชิก
ของสมาคมนั้น ขอให้มันจึงให้กระทรวงการยศสาครกรมหรือกรมตำรวจ
ทราบ เพื่อดำเนินการต่อไปตามสมควรแก่กรณี

ตอนกระที่ข้อที่ ๒. ขอเรียนว่า ในชั้นเรียกประมูลเพื่อบริการให้
ทำางการต้มกลั่นสุรา เดิมได้วางระเบียบเรียกเงินประกันของประมูลของละ
๑๐,๐๐๐ บาท ภายหลังได้เพิ่มเป็นชั่งกึ่งละ ๓๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าผู้ โภประมูล
ใดแล้ว ไม่มาทำสัญญาว่าด้วยการต้มกลั่นภายในกำหนดที่รับเงินประกัน
ชั่งกึ่งนี้เสียแล้วเรียกประมูลใหม่ และเมื่อผู้ประมูลได้ทำสัญญาว่าด้วยการ
ต้มกลั่นสุราแล้ว ก็ยกมให้นำเงินประกันของประมูลมาใช้เป็นส่วนหนึ่ง
ของเงินค่าธรรมเนียมพิเศษ (แป๊ะเจี๊ยะ) ที่จะต้องเสีย และเรียกเงิน
ประกันการกระทำผิดสัญญาตามจำนวน รายเท สุราที่ กำหนดให้ผลิตเป็น
รายเดือนแต่ละ ๕ บาท หากผู้ประมูลซึ่งได้รับอนุญาตเป็นผู้ต้มกลั่นสุรา
รายใดเลิกการต้มกลั่นหรือทำความเสียหายแก่ ท้องที่สิน ใน โรงต้มกลั่น
ซึ่งเป็นของรัฐบาล ก็ปรับและรับเงินประกันได้ค่ามสัญญา และถ้ารัฐบาล
ยังได้ทวีความเสียหายอยู่ก็ฟ้องเรียกค่าเสียหายได้ค่ามสัญญา ที่มีไว้บอก
หลักที่รับเป็นประกันไว้ ให้คุ้มหรือชดชกกับจำนวนเงินค่าธรรมเนียมพิเศษ
ที่ผู้ประมูลเสนอให้ ก็เพราะไม่เคยมีระเบียบชกชเช่นนี้และจะเห็นภาวะ
อันหนักแก่ผู้ประมูลจนเกินไป นอกจากนั้นจะกลายเป็นการชกชกันให้ยื่น
ประมูลขออนุญาตทำางการต้มกลั่น สุรานั้นได้แต่เพราะ ผู้ต้มหลักที่รับ

ส่วนผู้ที่สามารถระทานเงินกิจการต้มกลั่นให้เต็มที่เรื่อยเรื่อยและตั้งค่าธรรมเนียมพิเศษที่ค่ามสัญญาต้มกลั่นไม่มี โอกาสเพราะจากหลักฐานที่พยานนำมาวางเขียนเปรียบเทียบ ผลสุดท้ายจะทำให้มีผู้ยื่นประมูลน้อยรายหรือรวมหัวเป็นพวกเดียวกันมี คณะ ขาดการแข่งขันจะทำให้ได้เงินค่าธรรมเนียมพิเศษน้อยลงมาก และเป็นการให้โอกาสกับผู้ขาดทุนกิจการต้มกลั่นแก่ผู้ที่เป็นชนบคิมหรือครอบครัวพิเศษโดยเฉพะ

คดีกรณีที่ถามข้อ ๓ เงินค่าธรรมเนียมพิเศษกิจการต้มกลั่นสุรานั้น เดิมกำหนดอย่างเฉลี่ยให้ชำระเป็นรายเดือน ๆ ละเท่า ๆ กันให้เสร็จสิ้นภายใน ๑๒ เดือนนับแต่เดือนมกราคม ๒๔๙๑ ซึ่งเป็นเดือนที่เริ่มขายสัญญาต้มกลั่นรายวันต่อมาไม่ช้าก็มีผู้ต้มกลั่นพากันร้องขอคืนเข้ามามากมายให้ขยายเวลาชำระเงินค่าธรรมเนียมพิเศษเป็น ๒๔ เดือนบ้าง ๓๖ เดือนบ้าง ต่างว่าต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมพิเศษเป็นจำนวนมาก และต้องนำเงินไปลงทุนในการต้มกลั่นและจำหน่ายสุราเป็นจำนวนมาก ทั้งยังจะต้องเสียภาษีและเงินช่วยเหลือราชการสุราก็เดือนหนึ่ง ๆ เป็น จำนวนไม่น้อยด้วย กระทรวงการอุตสาหกรรมจึงได้ผ่อนผันขยายเวลาชำระเงินค่าธรรมเนียมพิเศษเป็น ๑๘ เดือนให้ส่งให้ครบภายในเดือนมิถุนายน ๒๔๙๒ (ถึงเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๔๙๑) แต่กระนั้นก็ยังมิผู้ต้มกลั่นออกมารายด้วยกันใครร้องขอให้ขยายเวลาชำระเงินค่าธรรมเนียมพิเศษต่อไปอีก และมีผู้ค้างชำระเงินค่าธรรมเนียมพิเศษอยู่ไม่น้อยราย ถ้าจะไม่ผ่อนผันเสียข่างเลยก็ถ้าจะมีการเลิกสัญญาซึ่งแม้ว่าจะเรียกประมูลค่าธรรมเนียมพิเศษหาตัวผู้ยื่นสัญญาต้มกลั่นใหม่ได้แต่ก็จะทำให้ได้เงินค่าธรรมเนียมพิเศษลดลงกว่าเดิมมาก คงได้เคยมีตัวอย่างที่ประมูลคราวแรก ต้องประมูลใหม่ ได้เงินค่าธรรมเนียมพิเศษลดลงประมาณ ๕ ล้านบาทในจำนวนที่ทั้งประมูล ๑๘ ราย (ผู้ต้มกลั่นทั้งประมูล ๘ ราย ผู้ขายส่งทั้งประมูล ๑๐ ราย)

สำหรับผู้ที่มีกลิ่นต่างจังหวัดกันนี้ไม่น่าจะทำการลักลอบนำสุราติดจำหน่าย โดยไม่เสียภาษีและเงินช่วยราชการสุราได้ เพราะจำนวนสุราที่กำหนดให้ผลิตและจำหน่ายสูงมากอยู่แล้ว ถ้าผลิตและจำหน่ายได้ต่ำกว่าจำนวนที่กำหนดก็คงต้องเสียค่าปรับเท่ากับค่าภาษีและเงินช่วยราชการสุรา ส่วนโรงงานทำสุราปรุงพิเศษก็กับแอลกอฮอล์เอทิลในกรุงเทพฯ และชนบทบริเวณ ๖ ไร่ยกกรมโรงงานอุตสาหกรรมของกระทรวงการอุตสาหกรรมได้คิดค่าดักจับกรมสรรพสามิตก็ได้มีการลดจำนวนเวลาได้กลิ่นให้มีพอที่ได้ ส่วนสัมพันธ์กับจำนวนสุราที่เสียภาษีกับเงินช่วยราชการสุราแล้ว ทั้งได้ค่าให้กรมสรรพสามิตก็ทำการควบคุมอย่างแข็งแรงไม่ได้มีการลักลอบนำสุราและแอลกอฮอล์ออกจำหน่ายโดยไม่เสียภาษีกับเงินช่วยราชการสุราด้วย นอกจากนั้นกระทรวงการอุตสาหกรรมได้พิจารณาที่จะจำหน่ายเพื่อสมทบทำการร่วมมือปราบสุราเถื่อนกับเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิตที่อีกด้วย ก็ยังได้ดำเนินการจัดชดเชยหนี้สำหรับใช้เงินพิเศษในกรณีปราบปรามสุราเถื่อนส่งไปให้กรมสรรพสามิตใช้กับส่วนหนึ่ง

ตอบกระทู้ถามข้อ ๖ วาคาสุราสูง เพราะค่าวัตถุดิบและเช็ดเพลิงในการต้มกลั่นสูง ค่าจ้างคนงานในการผลิตและจำหน่ายสุราสูง ค่าภาษีกับเงินช่วยราชการสุราสูง กับค่าธรรมเนียมเป็นพิเศษในการต้มกลั่น และขายส่งสุราสูงมาก นอกจากนั้นผู้ต้มกลั่นและผู้ขายส่งสุรายังต้องเสียค่าใช้จ่ายในการปราบปรามสุราเถื่อนเป็นจำนวนไม่น้อยอีกด้วย ซึ่งจะต้องนำมาคิดรวมในราคาสุราเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ดีผู้ต้มกลั่นและผู้ขายส่งต่างก็ต้องมีการจำหน่ายสุราให้ได้มากที่สุดจึงจะทำให้ตนขวาคาสุราให้พอคุ้มกับที่จำหน่ายได้ ไม่ใช่ถ้าตนควราอย่างต่ำอะไรเกินควรกระทรวงการอุตสาหกรรมยังไม่เห็นโดยง่ายที่จะแก้ไขให้ราคาสุราลดค่าลง เพราะเห็นว่า เป็นของขจรโลกประเภทฟุ่มเฟือย ไม่จำเป็นแก่การครองชีพ

ทั้งนี้ขอขงให้โทษมาตลอดให้คู่คนแก่ผู้มิโสด (แต่ถ้าผู้ใดถูกว่าผู้ที่มีกลิ่น
หรือผู้ใดจะส่งสุราขายไปขายสุราในราคาอันนับสดกว่าเป็นการค้ากำไรเกิน
ควร กระทั่งการออกสหกรณ์ก็จะพิจารณากำหนดราคาสุราให้ทำการ
ขายไปโดยอาศัยอำนาจตามที่มีอยู่ในสัญญาด้วยการมีกลิ่นและขายส่งสุรา)

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษ คราวหลังโปรดคอยใจความ
เห็นจะดี นมาลงไป เพราะว่าสมาชิกครั้งก่อนไป ข้าพเจ้าก็ได้พยายาม
ค้าให้ลดที่สุด เพื่อให้เขาใจง่ายทั้งสิ่งส่งฝ่าย ตกโดยวิธีกันอย่างไม่
ผู้ซัดกันนี้ เพราะว่าไม่มีวิธีจับประเด็นอย่างไร ทั้งขอโทษ คราวหลัง
ก็จะเอาใจความ

นายเทียม ไชยนิรันดร์ (ตาค) : ข้าพเจ้าขอซักต่อไปว่า สำหรับ
ในข้อหนึ่งที่ว่าเกี่ยวกับสมาคมโรงคัมภีร์ท่านทราบว่า แต่ไม่ทราบว่า
เขาได้มีเงินหมุนหลังเพื่อจะเอาประโยชน์นั้น ที่ท่านบอกที่ไม่ทราบว่า
มีการให้เงินหมุนหลังซึ่งไม่มีหลักฐาน แต่เก็บตัวกันทั่วไปในเรื่องสรรพ
สามัคคีที่เขารู้กันทั่วไป แต่ท่านบอกว่าไม่มี ข้าพเจ้าก็ไม่ว่าอะไร สำหรับ
การคัมภีร์สุราที่มักจะเรียกเงินกันเสียเปรียบจะตามที่ท่านกล่าว คือว่า
เขาประมูลไว้เรือนล้าน ทางจังหวัดเล็กๆ เป็นเงินเรือนแสน แต่ว่าทาง
อุตสาหกรรมไม่ได้ทำหลักฐานไว้เลย เพราะว่าในกรณีคดีสัญญาผู้ที่มี
กลิ่นส่วนมากไม่มีสิ่งทราวมทรัพย์ให้เลย เมื่อเขาทำผิดท่านก็ไม่มีข้อ
ทางที่จะฟ้องร้องยกทรัพย์ได้ เพราะฉะนั้นเขาก็มีทางหลีกเลี่ยงได้ ซึ่ง
ท่านไม่มีข้อร้องโทษหรือ ซึ่งท่านกำหนดค่าปรับเพียงทะเล ๕ บาทก็ไม่
คุ้มกัน ตามปรกติเมื่อเขาทำผิดสัญญา เมื่อเขาตีมันได้น้อยกว่าตลาด
ละยอนนี้ นี่บ้าง โดยตกลงกับเจ้าทรัพย์เขา ได้มากกว่าเจ้าทรัพย์ คือ
ได้จากการหนำซ้ำมากกว่าเสียเพียงทะเล ๕ บาทนั้น เพราะฉะนั้น
จะไม่เห็นโทษข้อของเหล่านี้หรือ เพราะฉะนั้นมันได้ทราบว่าโดยมี

ต้องขอขมาขึ้นกรรมท้าวเจ้าเขตคุณ ในเรื่องนการไต่สวนแก้ไต่สวน
 อยู่เสมอแล้วนำมาพิจารณา ในคดีกรรมกรว่าสมควรเพ่งโทษ การที่
 พระบริขารที่เคียวจะไม่ให้ชกเวลาต่อไปนั้นพระบริขารไม่ได้เพราะไม่ทราบแน่
 แล้วเรื่องการประมุขนั้นก็พยายามที่จะไม่ประมุขใหม่ที่ทศกราว การที่จะ
 กระทำเช่นนั้นทำไปแต่ประ โยชนที่เสกคือประ โยชนของราชถาวร คน ใน
 เรืองถการคนๆ เช่นเห็นต้นว่าถ้าสุราสังนั้นเห็นว่าราษฎรควรระลึกลงในถ
 ราชระทานสุราก็ยังจะเห็นประ โยชนเพราะสุราเป็นพิษ สุราไม่ใช่จะทำ
 พืชคือด้วยบุคคล นั้นตลอดไป ถึงทุกสถานด้วยเพราะมีพิษเข็ดลอบที่ระข่า
 ไปอยู่ในร่างกายไม่ละเพราะตัวเองแต่ให้แก้ไปด้วย ทางกรมสุราจะกำเนิน
 การต่อไปก็ระเอาพืชต่างๆ นกตกการที่จะเอาพืชต่างๆ ออกนั้นจะคงใช้
 เครื่องมีออกมาขาย เมื่อใช้เครื่องมีออกมากขายก็ตั้งเปลือกกำใช้ทำหอก
 มาก วิชาสุราก็สูง เมื่อสุรามันในท้องตลาดเพียงใดค่าครองชีพก็สูง
 ขึ้น ถ้าอันออลงค่าครองชีพก็ต่ำลงลงไปผสมกรายเรียนเพียงเท่านั้น

นายเกษม ไชยมันท์ (ตาก) : คือยังสงสัยในเรื่องเงินกินเปล่า
 ท่านรัฐมนตรีว่าค่าจะขายออกไปก็ไม่ได้ ถ้าไม่ขายจะเป็นการเสียหาย
 คือเราเก็บเข้ามาหลายเดือน ได้มีแก้บ่อยครั้งกว่าเข้ามาแล้ว ถ้าเขาผิด
 สัญญาเลิกประมุขไม่มีการรับประมุขถ่ายเทไป เพราะฉะนั้นท่านจะเลิก
 ไม่ได้หรือ เพราะท่านทราบดีอยู่แล้วว่ามีเงินทนนหลังที่จะขายเวลาส่งเงิน
 แม้จะระ ท่านก็ทราบดีแล้ว แล้วก็ขายมาครั้งกว่าแล้วจึงคว่ำที่ขาย
 ออกไป และทั้งๆ ที่ผู้ประมุขส่วนมากไม่ใช่คนไทย เพราะฉะนั้นเมื่อท่าน
 ทราบดีอย่างนั้นแล้วท่านจะคว่ำที่ระไม่ขายต่อไปอีกหรือ หรือจะคว่ำที่
 ต่อไปอีก

พล. ต. หม่อมสันตวงศ์ เสน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
 อดสาหกรรม : ในเรื่องนักไต่กำเนินถาวรตามสัญญา แต่ว่าที่จะให้บริขาร

ว่าขยายทรัพย์สินไม่ขยายหนี้ กระทั่งวงการศตสาทรกรรมและคณะกรรมกร
ก็เห็นว่าถ้าให้แก้ว่าหนี้ตกตั้งใช้ทางเลิกสัญญาแล้ว รายได้ มีตกก็เลิกไม่
ได้ ในการที่จะเลิกสัญญาแล้วและประมวลใหม่ยิ่งตกค่ากว่าแล้วเราก็ไม่
เลิก แต่ดูเห็นว่าเงินความประสงค์ของท่านสมาชิกผู้มั่งคั่งก็ทำให้เลิก
เสียแล้ว กระผมก็ขอร้องอนให้ใช้พิจารณาร่วมกันโดยรอบคอบ และ
ในการที่จะขึ้นโลภมากมาความเห็นของท่านผู้มั่งคั่ง และถ้าเห็นว่าจะ
ให้ตกลงในที่นี้ด้วยแล้วก็จะเป็นการลำบากในการที่จะไม่ให้พิจารณาโดย
ถ้อยหน้าว่ารายได้ของกระทรวงศตสาทรกรรมจะตกไปประการใด เพราะ
ฉะนั้นเพื่อรักษารายได้ไม่ให้ตกต่ำกว่า จึงขอวิงวอนต่อท่านสมาชิกผู้มั่ง
คั่งบริเพื่อจะให้ไปพิจารณาให้ละเอียดและประกอบด้วยคำแนะนำของท่าน
สมาชิกผู้มั่งคั่งบริ ทางกระทรวงการศตสาทรกรรมก็พร้อมที่จะพิจารณา
ข้อเสนอของท่าน

ประธานสภาผู้แทน : กระทำต่อไปเรื่องผู้พิพากษาพิจารณาคดี
กรณีสวรรคตรัชกาลที่ ๘ ของนายมาเสวีฐศิริ ถ้ากระทรวงยุติธรรม

นายมา เสวีฐศิริ (เลย) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงยุติธรรมดังต่อไปนี้

กรณีลอบปลงพระชนม์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๘
นั้นว่าเป็นคดีสำคัญของชาติ เป็นเรื่องซึ่งประชาชนทั้ง ๑๘ ล้าน เห็นห่วง
และเอาใจใส่ด้วยความสนใจ เช่นเรื่องซึ่งจะจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ชั่ว
กาลนาน ทราบว่าพนักงานสอบสวนจะได้เสนอเห็นควรสั่งฟ้องไปยัง
อัยการในเร็ววัน และเชื่อว่ากึ่งจะขึ้นสู่ศาลเช่นเดียวกัน ทั้งนี้
ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า

๑. การพิจารณาฟ้องคดีนี้ ท่านจะสั่งพิจารณาในศาลธรรมดา
หรือจะยกขึ้นสู่ศาลพิเศษพิจารณา

๓. เพื่อเป็นการชาวสวาท ท่านจะเชิญผู้พิพากษาตามหัวเมือง
สัก ๗ ท่านมาร่วมกันพิจารณาเป็นพิเศษใช้หรือมี เพราะคดีเรื่อง
นี้เป็นคดีพิเศษ ท่านควรจัดตั้งศาลพิเศษถวายให้เป็นการสมเกียรติของ
พระมหากษัตริย์

พระมุนีกาณินทศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
รัฐบาลได้เคยแถลงนโยบายไว้แล้วว่า จะเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย
และรัฐธรรมนูญ โดยเคร่งครัด สำหรับปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้เถรตรง
กระทั่ถามขึ้นมา ถ้ามีทางทำได้ทางเดียวเท่านั้นเอง คือว่าศาล
พิจารณาคดีคดีศาลชั้นต้นคดีอยู่ตามพระธรรมนูญศาลท่านนั้น จะมี
ศาลชั้นอุทธรณ์หรือไม่ ย่อมเป็นการขัดต่อกฎหมายและรัฐธรรมนูญ
ในเรื่องนี้คงจะเป็นศาลฎีกาที่พิจารณาคดี สำหรับผู้พิพากษา
เหมือนกัน ผู้พิพากษายังมีศาลาพิจารณาคดีตามกฎหมายก็คือ ผู้
พิพากษาของศาลอาญานั่นเอง ส่วนที่ประสงค์ถึงความวิตถลถึงความชว
สภาคหรือเที่ยงธรรม รัฐบาลเชื่อว่าผู้พิพากษาศาลอาญาที่สามารถ
ที่จะให้ความเที่ยงธรรมในคดีนี้เป็นอย่างดี ทั้งด้วยใจทงและฝ่ายจำ
เลยโดยไม่จำเป็นต้องวิตถลอะไรในชั้นนี้

นอกจากนี้ตามวิธีพิจารณาของเรา คดีไม่ใช่เสร็จเด็ดขาดอยู่
เพียงศาลชั้นต้น โจทกกก็จำเลยก็ค ย่อมจะอุทธรณ์ฎีกาต่อไปได้ เช่น
กันว่ากรพิจารณาจะต้องไต่ครั้งจนถึง ๓ ชั้น ๓ ศาล เชิดว่ากร
ศาลยุติธรรมของเราได้เจริญก้าวหน้ามากแล้ว รัฐบาลเชื่อมั่น
เหลือเกินว่าความเที่ยงธรรมในคดีนี้จะต้องได้บริบูรณ์ทั้งฝ่ายโจทกและฝ่ายจำ
เลยโดยไม่มีข้อสงสัย

นายนา เสวีสุศรี (เลย) : กรพ่ทษาพ่เจ้ตั้งกระทู้ถามขึ้นมา
คราวนี้ ในเทศนาก็เพื่อจะให้ศาลได้พิจารณาไปโดยความเป็นธรรม

การวัดข้าพเจ้าต้องถวญระให้ผู้พิพากษาหัวเมืองเข้ามาพิจารณาณนี้ ไม่ใช่ใช้ว่า
ข้าพเจ้าจะเห็นว่าผู้พิพากษาในพระนครเป็นผู้ที่มีความสามารถดีกว่า แม้แต่
เห็นว่าท่านผู้พิพากษายกกรุงเทพฯ เป็นผู้ที่มีความรู้ใกล้ชิดสนิทสนมภายในวง
สังคมของผู้ตั้งหา และถวญระถึงพงศาวดารของผู้ตั้งหาทางเพื่อไม่ให้มีข้อคิ
โทษๆ มาเจตกัน ข้าพเจ้าจึงต้องถวญระให้ผู้พิพากษาหัวเมืองมาร่วมด้วย
เพราะฉะนั้นขอเรียนตามท่านรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมว่า ถ้าหาก
ว่ามีท่านผู้พิพากษาไม่มีใด ๆ จะเรียกมาร่วมเพียง ๒-๓ นายได้ไหม
ผู้พิพากษาหัวเมืองจะส่งผู้พิพากษาในกรุงเทพฯ

พระมณฑลวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะไปสั่งให้ผู้พิพาก
ษาที่ไหนมานั่งพิจารณาคดีในศาลได้ การพิจารณาเป็นอำนาจของ
ผู้พิพากษาของศาลที่มีอำนาจตามตราตราได้เรียนแล้ว ข้างหนึ่ง ก็ยึด
อย่างหนึ่งถวญระย้ายผู้พิพากษาต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการ
ตุลาการ และมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ย้าย
แต่อย่างไรก็ตามผู้พิพากษาศาลอาญานั้น ไม่ใช่จะประจำอยู่แต่กรุงเทพฯ
ทั้งหมด เราได้มีการสลับเปลี่ยนกันอยู่อยู่เสมอๆ ท่านที่เห็นผู้พิพาก
ษาหัวเมืองนักได้มาอยู่ศาลอาญานั้นจำนวนไม่น้อยเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม
ก็ก็ยังยืนยันอยู่เสมอว่าผู้พิพากษาศาลอาญาในเวลาอันจะให้มีความเที่ยง
ธรรมไม่น้อยกว่าผู้พิพากษาศาลหัวเมืองที่ท่านประสงค์จะให้เรียกเข้ามา
นั้นอย่างมนต์เดียว

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งที่ไปเรียงตัวรถไฟตามสถานีราชการ
มีพ่อค้าหน้าขายของนายมา เสริฐศิริ ถวญระกระทรวงคมนาคม

นายมา เสริฐศิริ (เสย) : ข้าพเจ้าตั้งกระทู้ถามถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคมตั้งต่อไปนี้ ถ้าที่ประสมมาด้วยตนเองประชาชน

ผู้โดยสารรถไฟซึ่งขานตามสถานีว่าทางมีกั๊กขบวน เพราะไม่มีตั๋วขบวน
หลายราย ถ้าผู้ถูกปรับเขาขานแจ่ว่าไปซื้อตั๋วใหม่ เจ้าหน้าที่เขียนใบแทน
ไม่ทัน เวลารถไฟผ่านมากั๊กขบวน เพราะมีกั๊กเข้าเป็นขบวนออกปรับ
ขบวนรถไฟ และทราบจากเจ้าหน้าที่รถไฟบางคนว่า การที่ควมพอเพราะ
ทางกระทรวงไม่ส่งตามกำหนดขบวนกั๊ก บางครั้งก็กั๊กมาตั้ง ๓ เดือนยังไม่
ได้ปรับก็มี เรื่องขบวนนี้ เป็นเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนผู้สัญจร
ไปมาและเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ จึงขอเรียนถามว่า ท่านทราบ
หรือไม่ว่ากระทรวงใช้จัดการแก้ไขเรื่องนี้ประการใด

นายปฐุม โปธแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :

กระทรวงคมนาคมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกว่า หลังจากสงคราม
โลกได้สงบลงแล้ว การเดินทางของพ่อค้าประชาชน โดยทางรถไฟมี
ปริมาณการโดยสารเพิ่มมากขึ้นสงครามเกินอย่างมาจนผิดปกติ ส่วน
ตั๋วจำหน่ายนั้น แต่ก่อนมาใช้ตั๋วสำเร็จรูปทำด้วยกระดาษอย่างที่ตั้ง
ชื่อจากต่างประเทศ แต่ระหว่างสงครามตั๋วจากต่างประเทศขาดไป จำเป็น
ต้องจัดหาชลกระดาษตั๋วหน้าในประเทศพิมพ์ขึ้นใช้แทน ตั๋วทำขึ้นนม
คุณภาพไม่สู้พอ โดยอีกไม่แน่นอนสนิท และตั๋วไม่ได้รูปเรียบร้อยสม่ำเสมอ
มีลักษณะค่อนข้างไปบ้าง หนาไปบ้างนดบางไปบ้าง เมื่เข้าเครื่องพิมพ์
ตั๋วพิมพ์ไม่ได้สีกวดและพิมพ์ออกมาได้ล้าช้า มีพิมพ์เสียๆ เช่น จำนวนมาก
ยังคงให้คงใจใจใช้ไปพลางจนกว่าตั๋วสำเร็จรูปทำด้วยกระดาษอย่าง
ที่ได้สั่งซื้อจากต่างประเทศไว้แล้ว จะตกเข้ามาถึง นอกจากเหตุนี้ยังมีก
ว่า เนื่องจากทางการได้สั่งลดราคาตั๋วโดยสารรถไฟลงถึง ๒ ครั้งในเวลา
ใกล้ ๆ กัน คือ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๔๙๐ ตั๋วหน้าพิมพ์ที่
ตามสถานีต่าง ๆ ต้องแก้ราคาเดิมลงตามราคาใหม่ และครั้งที่ ๒
เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๔๙๑ ตั๋วที่ได้แก้ราคาไว้เมื่อครั้งที่ ๑ แล้ว

ก็จะมาแก้เป็นครั้งที่ ๒ อีกไม่ให้เพราะ จะละเลยเงิน จึงต้องให้ตาม สถาน
ต่าง ๆ ที่มีตัวเจ้าหน้าที่คนส่งคืน แล้วต้องพิมพ์ตัวใหม่ส่งไปให้ เป็น
เหตุให้การพิมพ์ตัวหน้าจ่าย ให้ไม่พิมพ์ ซึ่งทรงกรมรถไฟก็มีที่นั่งนอน ใจ
ให้ขยายเวลาทำการพิมพ์ผลึกตัวหน้า ให้มาเจ็ดคน ก็ยังคิดสั่งให้นาย
สถานที่ไม่มีตัวหน้าไว้เจ้าหน้าที่แยกตัวข้างออก เป็นยอก ๆ เขียนรายการ
เครื่องไว้ล่วงหน้าไว้ให้แทนตัวที่ขาดไปแล้ว

ประธานเสภาผู้แทน : กระตักใส่รังของกบถักถักนำข้าวออก
นกกปรนเทศ ของนายเทียม ไชยเน่นทน ตามกระทรวงมหาดไทย

นายเทียม ไชยเน่นทน (ตลก) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ความ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ทั้งคดีไป ๑. ขอพระที่นั่งมีการลัก
ลอบนำข้าวจากอำเภอแม่สอด จังหวัดตากออกไปทางเขตพม่าเมือง ๆ
และมีเจ้าหน้าที่ผู้หลังจาก ท่านทราบหรือไม่ว่าทราบ เมื่อได้จัดการไปแล้ว
อย่างไร ๒. ท่านจะเอาตัวผู้ลักลอบนำข้าวของกบถักประเทศจึงกล่าวใน
คดีหนึ่งนั้นมาลงโทษทัณฑ์ หรือไม่ ๓. ท่านจะจัดการสืบสวนเอาตัวเจ้า
พนักงานหรือข้าราชการ ที่หนุบหลังนั้น มาฟ้องร้อง หรือ ลงโทษ ใด หรือไม่
และจะจัดการอย่างไรกับบุคคลเหล่านี้

นายเสียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ว่า การลักลอบนำข้าวจากอำเภอแม่
สอด จังหวัดตากออกไปทางเขตพม่าเมือง ๆ และมีเจ้าหน้าที่ผู้หลัง
กบถักกระทรวงยังมีใ้กรอภัยรับ ขอให้จริงจังจากรายงานเจ้าหน้าที่ หรือ
ส่วนภูมิภาคของใด แต่สั่งสอบสวนไปโดยด่วนแล้ว แต่ส่วนการลักลอบ
นำสินค้านำออกต่างประเทศทางการได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ให้ระมัดระวัง โดยกวค
ขันอยู่แล้ว ถ้าหากว่าปรากฏตัวผู้ใดกระทำความผิดขึ้นทางราชการก็จะไ้ดำเนิน

การตามกฎหมายโดยกวดขัน นอกจากทรงรัฐยาสไต์คงยังประมาณเพิ่ม
เต็มเป็นพิเศษ ๑ ล้านบาทเพื่อปรายการนำข้าวลอบหนีไปต่างประเทศ

นายเลียม ไชยเน็ทน์ (ลาถ) : ตามที่ข้าพเจ้ารับตัวข้าพเจ้า
การบรรณาการศาลไทยไว้แล้วข้าพเจ้าได้ไปเยี่ยมผู้ต้องหาในคุก
การลักลอบนำออกไปแล้วท่านจะกำหนดการผู้กระทำผิดเขาควมลงโทษจะ
ไว้หรือไม่แล้วจะจัดการกับเจ้าพนักงานที่หนุ่หลังอย่างไร แล้วขอเรียน
ให้ทราบว่าขณะนั้นยังมีคนหลายคน พ่อค้าขายคนญ่าจะนำข้าวทางแม่สอด
ออกไปทางพม่าเห็นจำนวนพันแก้วขึ้น ขอให้รีบทราบไว้ก็ว่ายังไม่สาม
ควรอนุญาต เพราะว่าในจำเนาะนั้นข้าวส่งไปให้ไม่ได้ เพราะฉะนั้น
เขา เพราะฉะนั้นขอให้ไปตรวจพิจารณาโดยต้องแท้ในการอนุญาตถ้าเข้า
เจ้าหน้าที่

นายเลียม ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
เป็นพระคุณอย่างที่ท่านได้ให้ข้อเท็จจริงในเรื่องการอย่างนี้ เพราะว่า
กระทรวงมหาดไทยกำลังกวดขันในเรื่องคอร์รัปชันหรือในเรื่อง การทุจริต
ความจริงเขาจะเป็นอย่างที่ท่านว่าในการที่พ่อค้าลักลอบเอาของออกไป
ต่างประเทศก็มีระหว่างหลังซึ่งมีอีกผลอยู่ ซึ่งกระทรวงมหาดไทย ขอถน
ยืนยันว่าพยายามปฏิบัติหน้าที่ในท่านให้เข้มงวดและจริงจังที่สุด เช่นเมื่อ
วานนี้ข้าพเจ้าก็รับเรื่องทำนองนี้แล้วตามที่ท่านว่า ถ้าปรากฏว่า
ผู้กระทำผิดในเรื่องนี้หรือมีทางจะสละส่วนได้ ส่วนอย่างใดแล้วกระทรวง
มหาดไทยจะดำเนินการอย่างไร ขอให้ยืนยันว่า กระทรวงมหาดไทยจะ
ดำเนินการโดยเคร่งครัดและจริงจังที่สุด

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ่ข้อไม่เรื่องการจับตัวนักโทษ ของ
ร้อยโทจงกล ไกรฤกษ์

ร.ท. จงกล ไกรฤกษ์ (พินนโลก) : ข้าพเจ้าตกตะกอนที่ความ
ถาวรจึงมั่นใจว่าการกระทรวงเกษตรและการ พังท้อไปนี้

๑. การจัดซื้อที่ดินนาดี นั้น มีใบปลุกตาม พ.ร.บ. การประมง พ.ศ.
๒๔๘๐ มาตรา ๒ ระบุไว้ว่า ให้มีที่จับสัตว์น้ำเป็นหลักฐานเฉพาะแก่
ราษฎร แต่ในจังหวัดพิษณุโลกไม่มีเลย ราษฎรได้รับความเดือดร้อนของ
ตนเมื่อบริษัทชลประทานได้ประกาศใช้ใบปลุกตามกฎหมาย เพราะบริษัท
ได้มีการขอมีหลักฐานของตนขึ้นบด

๒. ใน พ.ร.บ.ประมง ฉบับที่ ๓๑๖ นั้น มาตรา ๑๑ กำหนดไว้
เป็นใจความว่า ในที่น้ำของทุกแห่ง อนุญาตให้ราษฎรใช้เครื่องมือ
เล็กน้อยเช่นแหไม้เถิน ๘ ศอก สุ่ม, ลอบ, ฯลฯ เพื่อจับสัตว์น้ำเพียง
ครอบครัวได้แก่ในการปฏิบัติ ขณะนี้และต่อไปจนถึง พ.ศ. ๒๔๘๑
ราษฎรไม่ได้รับอนุญาตจับสัตว์น้ำเพียงเลี้ยงครอบครัวตามกฎหมายทั้ง
๒ แสคนเศษ เมื่อไรท่านจะจัดการแก้ไขความทุกข์ร้อนให้เย็นไปตาม
กฎหมายการประมงในที่น้ำของทุกแห่ง จะใช้ประกาศใช้เป็นใจความว่า
“ราษฎรทุกคนมีสิทธิจับสัตว์น้ำเพียงเลี้ยงครอบครัวได้” จะใช้กันจริงๆ
จะได้ไหม ?

๓. การประมงผลจากจับสัตว์น้ำในปี ๒๔๘๑ นี้จะเพิ่มขึ้นแล้ว
ถึง ๑๓ จังหวัด ซึ่งรวมทั้งพิษณุโลกด้วย ได้รับความเดือดร้อนทั่วกันไป
ทุกจังหวัด ส่วนจังหวัดที่ควรทำไม่จึงเว้นการประมง ปฏิบัติการลุ่ม ๆ
ก้อน ๆ ไปเช่นนั้น เพราะเหตุประการใด เหตุที่ควรไม่ประมง เพราะ
อะไร ?

นายทิจจา วัฒนเสถียร รัฐมนตรี : กระทรวงเกษตรและการขอ
คชช.ที่ถามคงตั้งเป็น

๑. ที่ว่า ในจังหวัดพิษณุโลกไม่มีที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาขาวนระ
ประโยชน์นั้น ความจริงในปี ๒๔๙๑ นมท.สาขาวนระประโยชน์ อยู่ใน
จังหวัดพิษณุโลกประมาณ ๓๐๐ แห่ง ส่วนที่จับสัตว์น้ำประเภทอื่น ๆ ก็มี
ดังนี้ คือ ที่รักษาพันธุ ๑๓๓ แห่ง ที่ว่าประมูล ๒๑ แห่ง และที่
อนุญาต ๕๑ แห่ง

๒. ในเรียงการทำการประมงในที่ว่าประมูล ละเพาะ เพื่อ ยริ โลก
ในครอบครัวนั้นตามพระราชบัญญัติการประมง ๒๔๙๐ มาตรา ๑๑ ได้
กำหนดไว้เช่นไรความว่า "ให้กระทำได้ แต่ต้องใช้เครื่องมือทำการ
ประมงตามทศนระกรมการจังหวัดประเภทที่กำหนดโดย คณะที่รัฐมนตรี"
แต่ปรากฏว่ามีจังหวัด ส่วนมากรวม ทั้ง จังหวัด พิษณุโลก มิได้ รายงาน ขอ
อนุมัติมา ซึ่งส่งมาจาก เนื่องจาก ได้มีลขจับสัตว์น้ำอื่น ๆ อยู่มากเพียงพอที่
ราษฎรในท้องถิ่นจะอาศัยทำการจับสัตว์น้ำเพื่อ ยริ โลก ในครอบครัว ได้ตั้งแล้ว
เพราะ โดยปกติ ในจังหวัดหนึ่ง ๆ ทางกรม ได้พิจารณา ให้มีที่ว่าประมูล ผู้
ขาดเกินจำนวนน้อยแห่งจากที่ประเภทอื่น ๆ ที่มี ในจังหวัดนั้น ๆ แต่อย่าง
ไรก็ทำการกระทรวงเกษตรได้ขอความเข้าใจในเรื่องนี้ ไปยังจังหวัดต่างๆ
ต่อไป

ส่วนการที่จะให้ประเภทที่ราษฎรเข้าจับสัตว์ น้ำ เพื่อเลี้ยง ครอบ
ครัวในที่ว่าประมูล โดยเข้กเสีย นั้น ก็จะได้ พิจารณา จัดทำคามเหตุผล และ
ความจำเป็นของท้องถิ่นแห่ง ๆ ไป

๓. การที่ทางราชการได้พิจารณา ให้มีการ ผลขาดทำการประมง
ในจังหวัดต่างๆ อีกข้างนั้น ก็โดยมีนโยบายที่จะ ได้มีทางควบคุมและรักษา
ที่จับสัตว์น้ำบางแห่งไว้ เพื่อ ให้สัตว์น้ำที่อาศัยแห่งนั้นๆ เพราะถ้าจะ ไม่
ให้มีการผลขาดเสียเลยแล้ว ก็ย่อมเป็นการขาย หมดเจ้าหนาทที่ จะดูแล

และควรมุ่งแก้ไขด้วยดี นอกจากนั้นการให้ผลึกซากในบางกรณีก็ได้มี
เจตนาให้ผู้รับผลึกซากทำการบูรณะและขุดออกที่จับสัตว์น้ำในทันที

ส่วนข้อที่ว่าราษฎรเกิดขอขมบนเรืออาจจะมีบ้าง แต่ทางราชการ
ก็เคียดแค้นใจใหม่ที่จะจับสัตว์น้ำประเภทอื่น ๆ อยู่ก็ตามสมควรแล้ว และหาก
ยังมีอาการเกิดขึ้น และมีผู้ร้องเรียน หรือ จังหวัดรายงานมา ทางกระทรวง
เกษตร วิชาการก็จะให้พิจารณาหาทางแก้ไขให้เป็นที่พอใจตาม
ควรแก่กรณี

ขมึง ทว่าเหตุใดจังหวัดพิจิตรจึงเว้นการประมวลผลึกซากให้ทำการ
บูรณะขึ้น ขอนขอเรียนชแจงว่ากระทรวงเกษตร วิชาการได้ส่งลงมติให้
จังหวัดพิจิตรดำเนินการว่าประมวลแล้วรวม ๕๖ แห่ง ต่างหนังสือที่ได้มี
สั่งการไปยังจังหวัดลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๔๙๑

ร.ท. จงกต ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้าขอขอยุใจรัฐบาล
ที่เคียดแค้นใจและในการถาม แต่เห็นว่าเรางั้นมันอย่างหนึ่ง ไปใน
ไว้ในนาในเขาคืออย่างหนึ่ง ไม่ใช่อย่างนั้น มันตรงกันข้าม เพราะฉะนั้น
ถ้าหากว่าท่านบอกว่าจะไปประตแลให้เรียบร้อยก็เป็นที่เข้าใจ ขอดถามว่า
การที่พูดจะฟ้องกันหรือไม่ใช่ตรงกันข้ามกับทุก

ที่นขอเท็จจริงท่านบอกว่ามีที่จับสัตว์น้ำแล้ว ๓๐๐ แห่งส่งวนพัน
ปลา ๑๐๐๓ แห่ง ข้าพเจ้าว่าไม่มีเลย ขอดถามว่าทำไมแม่น้ำน่านขมหรือ
ที่จะไปเอาปลาในมหาสมุทรอย่างไร อีกประการหนึ่งท่านก็ออกมาแล้ว
ว่าความที่ผูกซาก แล้วราษฎรไม่ได้จับปลา เพราะว่าทางจังหวัดไม่รู้
หรือขออนุมัติเข้ามา ก็รีบอยู่แล้วในทางปฏิบัติไม่ได้ผล เพราะฉะนั้นขอ
ให้ประกาศให้ราษฎรจับได้ อีกประการหนึ่งการจับสัตว์น้ำตามกฎหมาย
ผูกซากหรือผูกซากไว้ ใครถือแห ๘ ศอกไปทอดที่ผูกซากไว้ คนผูกซาก

ก็แจ้ง กฎหมายให้ว่าอย่าทำ ทำผิดกฎหมายคนเสียค่าปรับ ก็เลยไม่ฝาก
 เพื่อนัน ทนใช้คู่ศุภพินิจให้เกิดผลแก่ราษฎร คือให้หมกขาคมนอนในเก้าอี้
 หน้าตึกต่างๆ ท่านเห็นแก่การสมควรหรือ และการประมุขลี้ให้ว่าหมก
 รั้ว ควรให้ชาวไร่ชาวนาไร่ และให้ราษฎรจับโจรคนพิเศษคนจรดจิวัก
 จับไม่ได้ คนใหญ่ๆ โคกขอยว่าไม่จับก็จับไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอให้ทำ
 ประภาศเสีย ใครจะจับกันในครอบครัวจับได้ ท่านจะประภาศข้อไปก็
 ขอให้ประภาศทุกแห่งจะจับหรือไม่ ในเรื่องทงจังหวัดพิริศราชประมุขไป
 แล้วลาจะส่งไปภายหลังได้คำทพเจ้าตาม เห็นว่าไม่ไปประมุข
 เมื่ประมุขแล้วก็แล้วไป ไม่ใช่สาระสำคัญ สาระสำคัญคือพิณณ โลก
 มาจากป่าจากเขา มีข้าวมาแต่จับปลากินไม่ได้ ผดขาดหมก ท่านคน
 มาจากป่าจากเขา ๗ วัน ๘ วัน จับปลากินไม่ได้ ท่านจะแต่ไขข้อข้างไร
 เพราะไม่มีทจะจับปลาร้าง ๆ

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี : การที่ท่านสมาชิกได้ข้อข้องใจ
 ในคำบริบรองต่าง ๆ ของรัฐบาลว่าจะปฏิบัติตามคำบริบรองหรือไม่ หรือพูด
 จาโต้เถียงกันในสภาแล้วเลิกกัน แล้วจึงขอย้ายไป ทางกระทรวงเกษตรรา
 อธิการขอบริบรองว่าการปฏิบัติงานไม่ใช่เย็นไปในลักษณะเช่นนี้ สิ่งใดเมื่อ
 บริบรองในสภานแล้วก็ต้องศึกษาพยายามทำตามคำบริบรองเสมอ

อีกข้อหนึ่งที่ท่านสมาชิกข้อใจว่าที่สาธารณประโยชน์ ท่านขอถ
 ว่ามีที่ใดบ้าง มีถึง ๓๐๐ แห่ง ท่านขอถว่าเพราะเหตุให้ท่านฟังได้หรือไม่
 ความจริงก็ได้เอาหลักฐานมาเหมือนกัน เกรงว่าท่านจะซักถาม ข้าพเจ้า
 ะอ่านสัก ๒-๓ แห่ง อย่างเช่นอำเภอเมืองมีคลอง น้ำชุม คลองโคก
 ช้าง หวังถ่อน ไตรวงพาค คันไทร วังย่านค่อน ยังมีอีกหลายคลอง
 ๒๓๐๐ คลอง ถ้าจะมาอ่านในทงกระเสี้ยวเวลา ส่วนขัญหา
 ที่ท่านถามว่าเครงมีอนุญาตให้จับสัตว์น้ำ มีใช้ปล่อยให้เจ้าหน้าที่คน

ผู้รับผิดชอบตามใจชอบ ตามพระราชบัญญัติตำรวจประจำที่ไว้ก่อนแล้วว่าการจับตัว ต้องไว้รัชชานุญาต จาก รัฐมนตรี นั้น เห็นได้ว่า ได้มีการกลั่นกรองตั้งแต่ชั้นผู้รับผิดชอบจนถึงชั้นผู้ใหญ่ ตามปกติการอนุญาตเครื่องมีขี้นักต้องนำใ้พิจารณาว่าจะมีให้เป็นการทำลายพันธูปลา และถ้าหากว่ามีความจำเป็น จะต้องจับตัวนั้นาเพื่อประโยชน์แก่หน่วย ครบครันไว้แก่ขณุญาตให้ มีใช้ผลขาดโดยไม่ให้รวมฎรายแต่ตรง แต่ว่าเกี่ยวกับเครื่องมีขี้นักตัวนั้นเราคงพอดพัน ไม่ใช้ปล่อยให้ผู้มีอำนาจโดยเด็ดขาด

ร.ท. ชงกล ไกรฤกษ์ (พิบูลโลก) : ขอลอนุญาตเรียนถามอีกนิดหน่อย เรื่องปลาสำคัญ ปลาไม่มีจะทำไรทำมา มีปลาว่า ๒ โหลอยู่กับบ้านกี่คันไร คนบ้านนอกกินข้าวกับปลาเท่านั้น ที่ท่านบอกว่ามี ๓๐๐ กตอง จริงของท่าน แต่เมื่อคลกลงลิกไม่ถึงเมตรที่เหล่านั้น ไม่มีปลา เวลาคั้งการมีปลา ซ้อมถึง ๓๐๐ แห่งที่ในนทีน แต่ความจริงไม่เช่นนั้นหรือจะเอาซีซีในแผนที่หรือซีซีไค้มาแต่ไซริไซริขนาดแล้ว เรื่องจับปลาเป็นเรื่องเค็ดครอนพิศุค คือสมมติว่าคนหนึ่งผูกขาดแล้วอีกายจะให้น้ำเข้ามามาก ๆ แล้วการปลุกข้าวเขาน้ำลึก ๆ ข้าวคายนหมก มาทะเลารกันระหว่างพวกมาเอาข้าวกับเขาปลาดังกับจะพำกัน และโดยมากพวกที่ผูกขาดมักจะมีอิทธิพลมีนักเลงมีเงินมีทอง ชาวไร่ชาวนากระของออกอยู่กัเบ่ ขอถามว่าท่านจะกวตขันให้ไว้กับความสงบ ให้ได้ปลาพอกินหรือไม่ และอีกประการหนึ่งเท่าที่ท่านบอกว่า ๒๐๐ - ๓๐๐ ไมใช่ที่มีปลาเป็นทีให้ผูกขาดไปแล้ว นั้นท่านจะกรุณาเบ่กเป็นทีสาธารณะให้พวกที่มาจากเขา จากป่า จะได้จับปลาบ้างได้ใหม่ และทสงวนพันธ์ ปลาที่จะสงวนจริงๆ ใหม่ เคียวน ไม่มีจริง ๆ ข้าพเจ้าพร้อมที่จะตกลงทกระทรงไว้ทีจะผูกกันให้เป็นประโยชน์แก่ราษฎร

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี : ความจริงที่สาธารณชนทาง
 การที่ไม่ได้ประกาศไว้ซึ่งแท้จริง แต่โดยที่เจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทย
 เพราะโดยความอำนาจพระราชบัญญัติการประมงกัมพูชาซึ่งมีจำนวน ๖ ประเภท
 มีทั้งที่ชายฝั่ง ทานญาค ที่ประมง และที่สาธารณชน ส่วนที่ใดจะเป็นที่
 สาธารณะนั้นก็ได้ไม่ได้ประกาศไว้เป็นทั้งที่ชายฝั่งที่ประมง หรือที่ผูกขาด
 แล้วที่เหล่านั้นก็สงเคราะห์เป็นที่สาธารณชน ในพระราชบัญญัติการ
 ประมงก็ให้กำหนดไว้ซึ่งกันและกัน ถ้าท่านซึ่งใจก็เห็นด้วยพระราชบัญญัติ
 การประมงได้ ส่วนที่ผูกขาดของหนึ่งที่ว่าที่ผูกขาด ท่านควรจะกล่าว
 ปฏิบัติระหว่างการทำนากับการผูกขาดนั้นจะขึ้นอยู่กับสิ่งซึ่งกันและกัน ซึ่ง
 นั้นตามอำนาจกฎหมาย ทวิสต์หลักเกณฑ์การพิจารณาของเจ้าหน้าที่ก็ตาม
 ดังว่า ถ้าหากจะอนุญาตให้เข็นที่ผูกขาดจะไม่เป็นอุปสรรคแก่การกลี-
 กรรม การทำนาของราษฎรไม่อยู่ในเขตที่ขุดประตวนหลวง และไม่เป็นที่
 การกีดขวางแก่การคมนาคมด้วย เราเห็นหลักเกณฑ์กว้าง ๆ ไว้อย่างนั้น
 การที่จะพิจารณาที่ใดเป็นที่ผูกขาดนั้นก็ขึ้นอยู่กับสิ่งซึ่งกันและกันที่กฎ
 หมายกำหนดไว้ และยิ่งกว่านั้นพิจารณาถึงว่าประชาชนในท้องถิ่นได้
 มีที่จับสัตว์น้ำประเภทใด ๆ เพียงพอแก่การที่จะหาเลี้ยงครอบครัวหรือไม่
 ถ้าหากว่ามีปริมาณจับสัตว์น้ำไม่กว้างขวางแล้วเราก็ไม่อนุญาตให้เข็น
 ที่ผูกขาด เราจะสงวนประโยชน์ส่วนใหญ่นี้ไว้ให้แก่ราษฎร

ส่วนอีกข้อหนึ่งที่ท่านต้องการทราบว่าเราควรอนุญาตให้บุคคล
 ค่อยไปตามเขา ตามป่า ตามคอก ไร่ที่ท่านหวังโยนกันนั้นว่าไม่มีโอกาส
 ได้มีจับสัตว์น้ำที่ผูกขาดหรือที่อนุญาตข้างหรือไม่มี ถ้าหากว่าได้มีหลัก
 เกณฑ์ตามกฎหมายกำหนดไว้แล้วเจ้าเขาเห็นว่าไม่มีความจำเป็น

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งข้อนี้ เรื่องการเลิกเก็บค่าเล่าเรียน
 ของชั้นมัธยมปีที่ ๓ ลงมา ของขุนคลังศึกษากร

จนกระทั่งศึกษาการ (นกรราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้คำถาม
ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้ ท้ายปรารถนาว่าใน
ขั้นต้นคณะรัฐมนตรี (รัฐบาล) ได้ลงมติให้เลิกเก็บค่าเล่าเรียนตั้งแต่ชั้น
มัธยมปีที่ ๓ (มัธยมตอนต้น) ลงมาเฉพาะในโรงเรียนรัฐบาล เพราะเป็น
การช่วยเหลือผู้ว่าราชการและประชาชนทั่วไป จึงมีบุคคลอยู่ในชั้นเรียนตั้ง
กล่าววันนี้ จึงขอทราบว่ามี

๑. จะเลิกเก็บค่าเล่าเรียนในโรงเรียนอนุบาลของรัฐบาลด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

๒. จำราชาการ และประชาชนทั่วไป ซึ่งมีบุตรเล่าเรียนอยู่ในโรงเรียนราษฎรในชั้นตั้งแต่ชั้นมัธยมปีที่ ๓ ลงมาจะได้รับการช่วยเหลือโดยไม่มี
ต้องเสียค่าเล่าเรียนเหมือนดังผู้ที่มีบุตรเล่าเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล
ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓. หากรัฐบาลมิได้ให้การช่วยเหลือดังที่ถามในข้อ ๒ รัฐบาล
รู้สึกหรือไม่ว่า เรื่องนี้จะเป็นการกระทบกระเทือนแก่ฐานะของโรงเรียน
ราษฎรที่ต่างแรง รัฐบาลได้ทำทางหรือระจัดการช่วยเหลือแก่โรงเรียน
ราษฎรในเรื่องการเลิกเก็บค่าเล่าเรียนเช่นอย่างไรบ้างหรือไม่ เพราะ
เหตุใด

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
กระทรวงศึกษาธิการ ขอตอบกระทู้ถามของท่าน สมาชิกผู้ตั้งกระทู้ดังนี้

๑. การเลิกเก็บค่าเล่าเรียน ของโรงเรียน รัฐบาลนั้นเลิกเก็บตั้งแต่ชั้นมัธยม
ตอนต้นตลอดจนถึงชั้นอนุบาลของโรงเรียนรัฐบาลด้วย ๒. การ
งดเก็บค่าเล่าเรียนดังกล่าวนี้รวมถึง โรงเรียนราษฎรด้วย เพราะจำนวน
นักเรียนในชั้นมัธยมตอนต้นตลอดจนถึงชั้นอนุบาลในโรงเรียนราษฎรนั้น
มีทั้งหมดประมาณ ๒๔๐,๓๒๐ คน ถ้าคิดความอึดว่าค่าเล่าเรียนตาม

กระทรวงศึกษาธิการ อนุญาตให้เก็บอย่างสูงที่สุดก็จะเป็นเงินที่รัฐบาลจะ
 ต้องให้ปีละประมาณ ๗๒ ล้านบาท ๓. กระทรวงศึกษาธิการก็รู้สึกว่าจะ
 เป็นการกระทบกระเทือนแก่ฐานะของโรงเรียนราษฎร์ด้วย แต่โรงเรียน
 ราษฎร์จะยังมีสถานที่ยืนจำนวนจำกัดอยู่แล้ว จึงไม่น่าที่จะ
 ทำให้โรงเรียนราษฎร์ได้รับความเดือดร้อนแต่ประการใด ยิ่งกว่านั้น
 กระทรวงศึกษาธิการก็ให้การอุดหนุนโรงเรียนราษฎร์ด้วยประการต่าง ๆ
 ทั้งที่ห้ามสมาชิกผู้มีเกียรติได้เคยทราบคั้งแล้ว ขณะนี้ได้กำลัง
 พิจารณาช่วยเหลือโรงเรียนราษฎร์ให้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

ขุนกองฤทธิศึกษากร (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอซักถึงข้อไป
 ข้าพเจ้าขอเรียนรัฐมนตรีว่า ๑. จะเริ่มปฏิบัติในการเลิกเก็บค่าเล่าเรียน
 ชั้นมัธยมตอนต้นที่กล่าวนั้นตั้งแต่เมื่อใด ๒. เพื่อทำให้ได้ผลตาม
 ความมุ่งหมายในการช่วยเหลือข้าราชการและประชาชนทั่วไปซึ่งมีบุตร
 อยู่ในชั้นเรียนดังกล่าวเวลานี้ รัฐบาลจะจัดการหรือขยายโรงเรียน
 ชั้นมัธยมตอนต้นให้แพร่หลายพลคนปริมาณนักเรียนจะได้หรือมี หาก
 ไม่ได้เพราะเหตุใด ๓. การเลิกเก็บค่าเล่าเรียนเช่นนี้ถ้าหากไม่ได้ผลแก่
 นักเรียนโรงเรียนราษฎร์ด้วยแล้วรัฐบาลเห็นว่าจะเป็นธรรมแก่สังคมหรือ
 ไม่ หากไม่เป็นธรรมแก่สังคมรัฐบาลจะแก้ไขประการใดเพื่อความเป็น
 ธรรมแก่สังคมและความเสมอภาค

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
 สำหรับค่าเล่าเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศเลิกไปนั้นก็ไม่เก็บ
 แต่เทอมกลางเป็นต้นไป คือพอเทอมต้นเมื่อหยุดแล้วชั้นเทอมใหม่ก็ไม่เก็บ
 ในเรื่องที่จะหาสถานทีเล่าเรียนให้พลแก่จำนวนนักเรียนนั้น เวลานี้กระทรวง
 ศึกษาธิการ ได้ตั้งงบประมาณเพิ่มเติมไปแล้ว เพื่อจัดตั้งสถานที่ใหม่พอ

ที่จะเล่าเรียนมากขึ้น คือตั้งโรงเรียนประชาบาลและวิทยาลัยซึ่งจะเพิ่ม
อีกประมาณ ๒๘ อำเภอ ซึ่งจะเห็นของโรงเรียนที่จะเพิ่มให้คราวได้ย-
ประมาณนี้ ๓. ทว่า จะเลิกเก็บค่าเล่าเรียนของวิทยาลัยให้มีความเป็น
ธรรมแก่สังคมหรือไม่ ในข้อ ๒ ก็ตอบไปแล้ว ในข้อที่ ๒ นั้นคือ
วิทยาลัยจะต้องจ่ายเงินทดแทนเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นจึงอยู่ในฐานะ
ที่ระพิจาวณาเวรชนให้ต้องทนลงไปนั้นแหละเป็นกาวชัก

ขุนคงฤทธิศักษาทร (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเรียนซักอีกว่า
ตามที่ได้เลิกเก็บค่าเล่าเรียนเช่นนั้น วิทยาลัยนั้นโดยขายอย่างไรจึงได้
ปฏิบัติเช่นนั้น

ในประการที่ ๒ เท่าที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบแล้วว่าหากจะเลิกเก็บ
ค่าเล่าเรียนในโรงเรียนราษฎรก็ยากก็เนื่องงบประมาณจำนวนมากแล้วก็จะ
ต้องชดใช้ให้แก่โรงเรียนราษฎรเช่นนั้น ทั้งนี้เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่
สังคม วิทยาลัยจะได้ช่วยเหลือให้ทางโรงเรียนราษฎรมีโอกาสที่จะได้
รับการอุดหนุนเพื่อเป็นการชดใช้ให้เป็นการพอเพียงกับเขาได้ด้วยความ
เสียหายนะใดหรือไม่

ในประการที่ ๓ หากว่าวิทยาลัยไม่สามารถจะเลิกเก็บค่าเล่าเรียน
นั้นในโรงเรียนราษฎรได้แล้ว วิทยาลัยจะสามารถลดทอนมิให้เกิดการ
คอรัปชั่นมิให้คนเข้าแย่งกันเข้าโรงเรียนในชั้นที่กล่าวนั้นจะให้หรือไม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
กระทรวงศึกษาธิการขอตอบว่าดังนี้ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ตั้ง
กระทู้ถาม คือท่านได้ถามว่าการที่วิทยาลัยที่ตั้งให้เลิกเก็บค่าเล่าเรียนคั้ง
แต่ชั้นมัธยมปีที่ ๓ ลงมา ในเรื่องทางวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า
ในการที่จะจะได้ช่วยบรรเทาในการครองชีพช่วงเวลาซึ่งลุล่วง ซึ่งเวลา
ดังกล่าวได้แก่ระยะเกี่ยวกับการช่วยเหลือการครองชีพ จึงคิดเก็บค่า

เล่าเรียน ในชั้นต้นเราพิจารณาถึงว่าเราใช้ด้วยเหลือข้าราชการมาแล้ว จึงควรช่วยประชาชนด้วย นิสัยบรรจงได้ลืบลำเล่าเรียนมา ซึ่งเป็นควร ช่วยลดค่าครองชีพด้วย

ในชั้นที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกชกติดตามว่า จะช่วยเหลืออุทกหนนโรงเรือนราษฎรอย่างไรบ้าง ก็ได้ค้อมมาแล้ว และเวลานี้รัฐบาลก็ได้คงงบประมาณอุทกหนนซึ่งข้าพเจ้าได้ว่าคงไว้ ๘ แสนบาท ถ้าหากว่าท่านสมาชิกจะแปรญัตติเรื่องมากก็ไม่ขัดข้อง ในเรื่องการปราบคอรัปชั่นในการเดินโรงเรียนรัฐบาลนี้ เรื่องนี้เป็นข้อเท็จจริงสภาสามัญได้ชี้แจงขึ้นอย่างนั้นจึงก็ต้องลงโทษกันตามกฎหมายนั้น ๆ

ขุนคงฤทธิศึกษากร (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเรียนชกที่ต่ได้โยกกว่าเท่าที่รัฐบาลได้ค้อมมานั้น ก็ปรากฏว่ารัฐบาลต้องงดไว้ที่จะช่วยเหลือข้าราชการและประชาชนทั่วไป คงที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้ว และเมื่อปรากฏว่าการที่บัญญัติเพียงเท่านั้น เป็นการช่วยเพียงคนส่วนน้อยเท่านั้น เพราะว่าโรงเรียนรัฐบาลในชั้นนี้ถ้าจะเปรียบกันก็คล้าย ๆ กันว่ามี ๕ ส่วน มีได้ ขอโทษ พวกตั้งว่านักเรียนชั้นมัธยมต้นโดยทั่ว ๆ ไปนั้น ตามโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์นั้น เบียดขยเหมือนมี ๕ ส่วน เป็นโรงเรียนรัฐบาลเพียง ๑ ส่วนเท่านั้น อีก ๔ ส่วนเป็นโรงเรียนราษฎร์เมื่อเป็นเช่นนั้น ท่านจะเห็นว่าประชาชนหรือข้าราชการที่มีบุตรเล่าเรียนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์นั้นจะไม่ได้รับการช่วยเหลือตามนโยบายของรัฐบาลในเรื่องเงินเลย คงคนส่วนน้อยเท่านั้นที่ได้รับ เมื่อได้รับเพียงส่วนน้อยเช่นนั้น ท่านจะเห็นว่าเกินนโยบายที่ไม่เป็นประโยชน์แก่สังคมพอ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะได้แก่เขตซึ่งที่ข้าพเจ้าได้เรียนถามมาแล้วว่าพยายามที่จะให้งบประมาณเพื่อชดใช้ค่าเล่าเรียนรายนแก่โรงเรียนราษฎร์หรือไม่

อีกประการหนึ่ง ในการที่จะมีการเลิกค่าเล่าเรียนเช่นนี้ก็นั้น
ตามที่ต่างประเทศได้จัดทำกัน เขายังสามารถที่จะจัดโรงเรียนฝ่ายรัฐ
บาลที่จะให้ราชการสนับสนุนนั้นเป็นการเพียงพอ ดังเช่นในประเทศไทย
เราก็จัดเสียว่าในชั้นประถมศึกษา โรงเรียนรัฐบาลที่จัดเป็นประถมศึกษา
ในโรงเรียนประชาบาลและโรงเรียนเทศบาลนั้น ประชาชนก็ได้รับค่ายก
เว้นเป็นค่าเล่าเรียน โดยไม่ต้องเสีย แต่ว่าถ้าคนใดไปเข้าโรงเรียน
ราษฎรอันนั้นก็เหมือนเรื่องไปศึกษาของเขาเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเรียน
ถามว่า ท่านจะได้เห็นใจคนที่ข้าพเจ้าได้เรียนมานั้นในชั้นต้น ๆ โดยเรื่องจะ
ไปหรือไม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :

กระทรวงศึกษาขอตอบว่า ในการที่ท่านขอว่าจะให้เป็นธรรมแก่สังคม
นั้น ก็ขอให้ยกเว้นในการที่ไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนในโรงเรียนราษฎร
นั้นด้วย ข้าพเจ้าได้คอยกระตือรือร้นอยู่แล้วว่า รัฐบาลจะต้องใช้เงินที่
คำนวณโดยงบประมาณอีกในราว ๗๒ ล้าน ซึ่งเป็นงบประมาณที่หนัก
อยู่ เพราะฉะนั้นก็จะหาความสะดวกในการนี้ยังไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงไม่กล้ายืนยัน
ต่อท่านสมาชิกได้

นอกจากนี้ท่านกล่าวด้วยคำว่า คนที่ไม่มีที่เรียนหรือโรงเรียน
รัฐบาลจะไม่พอใช้ซึ่งแรงแก่ท่านผู้มีเกียรติแล้วว่า ในเรื่องนั้นเราก็ได้
ขยายโรงเรียนออกไปอีกมาก และนอกจากนั้นก็มีทางขยายการศึกษาผู้
ใหญ่ออกไปอีก ดังที่ท่านก็ทราบอยู่แล้ว คือในการศึกษาผู้ใหญ่ นั้น เรา
ให้เรียนโดยที่ไม่ต้องเสียเงินเลย ใคร ๆ ก็เรียนได้ เช่นผู้ทอายุ ๑๕ หรือ
๑๘ ถึง ๔๕ ปี และมีการศึกษาผู้ใหญ่ก็ได้ให้มีการเรียนและเทียบวิทยะ
ฐานะของคนเพื่อประกอบอาชีพได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นในเรื่องสถานท
เรียนนั้นเราก็เข็ดขานมากแล้ว และจะไต่ถามต่างจังหวัดอีก ๓๒ แห่ง

ซึ่งเห็นการศึกษานี้ ผู้ใหญ่ซึ่งเขาควรจะได้วิจัยประโยชน์เช่นเคยด้วยกัน เพราะ
ฉะนั้นเรื่องผลประโยชน์ทางรัฐภูมิลานใด ได้พยายามทำขึ้นอย่างขี้กบขี้คว
หวังว่าท่านสมาชิกคงจะหาข้อชี้แจงให้ยกด้วย ถ้าหากว่าท่านมีความ
ประสงค์ที่จะกระทำอันเป็นสมควรหรือให้ความเห็นอย่างใดซึ่งเห็น
ได้ในเมื่อท่านมีเวลาว่าง ทางกระทรวงอื่นที่ควรวิจัยในเรื่องนี้เหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทน : ขณะเวลาที่แล้ว ระเบียบวาระที่ ๘ เรื่อง
ที่ค้างมาในรัฐภูมิลานและสมาชิกเสนอญัตติที่มีความร่วมกันว่า ขอให้เปลี่ยน
ระเบียบวาระการประชุมนี้ โดยให้ยกเรื่องราวพระราชบัญญัติขึ้นญัตติให้
จ่ายเงินไปพลางก่อน ฉะนั้นที่ ๒ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งกรมมาชิก
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วจึงพิจารณาญัตติ

ไม่มีสมาชิกผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเห็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าขอถือว่าประชุมนี้อันมีมติให้เปลี่ยนระเบียบวาระโดยยกเรื่องราว
พระราชบัญญัติขึ้นพิจารณาในวาระที่ ๒ ได้ ขอให้ญัตติกรมมาชิก
ประจำที่

บันทึกการพิจารณาของกรมมาชิกวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุญาตให้จ่ายเงินไปพลางก่อน
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๑

ร่างพระราชบัญญัติ ฉะนั้น มีผู้แปรญัตติหนึ่ง นาย ก้อย นาคแก้ว
จำรัสเนตร์ ผู้แปรญัตติไม่มาชี้แจง คณะกรมมาชิกจะได้ทำการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉะนั้นพร้อมด้วยผู้แทนรัฐภูมิลาน ปรากฏผลของการ
พิจารณาทั้งคือไป

ข้อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	มีการแก้ไขโดยกรมการ

โดยรัฐบาลขอถอนรายจ่ายเงินในรายการที่ ๒ คำใช้จ่ายในการจัดการศึกษาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งกรมการเห็นควรจะไปตั้งไว้ในงบประมาณประจำปี ๒๕๔๑ เพราะสถานที่ศึกษายังไม่ได้เปิดทำการสอน เพื่อให้ถูกต้องตามวิธีการงบประมาณ

กรมการได้ตัดรายการที่ ๑๘ คำใช้จ่ายในการผลิตการชื้อและการจำหน่ายข้าวในชั้ ๕ คำขยายงานชลประทานเกี่ยวกับกรสร้างที่ทำการชั่วคราว ๕๐๐,๐๐๐ บาท ออกให้รอไว้ไปตั้งในงบประมาณประจำปี ๒๕๔๑

ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกัน และกรมการได้ตัดเงินค่าแรงงานสำรวจ ตรวจสอบพื้นที่ ๒๕๐,๐๐๐ บาท ด้วยเหตุผลว่า ตามที่ขอตั้งมานั้นไม่มี และเวลานั้นเงินก็ยังมีเหลืออยู่ข้างแล้วในรายการที่ ๑๘ นี้เอง กรมการได้ตัดค่าสร้างโรงเก็บพืชของกรมชล

ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ให้นำไปตั้งไว้ใน
งบประมาณประจำปี ๒๕๕๑ เพราะเห็นว่า
ยังไม่จำเป็นที่จะต้องสร้างในเวลานี้ รวม
ตัดยอดเงินในรายการที่ ๑๘ ๕๕๐,๐๐๐
บาท

รวมตัดรายการที่ ๒ ค่าใช้จ่ายในการ
จัดการศึกษาวิชาสาธารณสุขศาสตร์
๑๕๐,๐๐๐ บาท และรายการที่ ๑๘ ค่าใช้
จ่ายในการผลิตการชื้อและการจำหน่ายข้าว
๕๕๐,๐๐๐ บาท ทั้งสองรายการรวมเป็น
เงิน ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาทถ้วน นอกจากนั้น
ขิการเห็นควรอนุมัติ

มาตรา ๓ นี้ นายน้ำ จำรัสในคร
ขอแปรญัตติในมาตรา ๓ ข้อ ๒๐ ค่าที่ค
แทนความเสียหายให้แก่สหประชาชาติ
๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้ผ่อนผันไปอีก
๓ ปี กรมมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติ
ไม่มาชี้แจง

อนึ่ง กรมมาธิการขอตั้งข้อสังเกตว่า
ในรายการที่ ๑๐ ค่าวิทยนิคมฝึกอาชีพเกาะ
ตระเตมาไว้ที่ภาคกลาง ๒๐๐,๐๐๐ บาท
กรมมาธิการเห็นว่ารัฐบาลได้กระทำไปโดย
ผลการก่อนได้รับอนุมัติงบประมาณ ซึ่ง
เข้มเหตุให้ผู้พันในการจ่ายเงินนั้น อัน

เป็นการขัดข้องการ แต่การตกลงมาวิชาการ
ก็ดูไม่ผิดอะไร ก็เพราะเห็นแก่ชีวิตคนไทย
ซึ่งยังตกค้างที่อยู่เกาะตระกูลเขา
ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

พ. ราชอาณาจักรไทย
(นายกรัฐมนตรี)
เสนาบดีการ

ร่างพระราชบัญญัติอนุญาตให้จ่ายเงินไปพลางก่อน
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๑

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อจัดการอย่าง
อย่างไปพลางก่อนได้จนกว่าจะไต่ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๑

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุญาต
ให้จ่ายเงินไปพลางก่อน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในระหว่างที่ยังมิได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้รัฐมีอำนาจเงินเพื่อใช้ในการที่ระบุไว้ต่อไปนี้เป็นไปพลางก่อนถ้าไม่เงิน $\frac{๕๓,๘๘๑,๕๓๐}{[๕๓,๕๕๖,๑๔๑]}$ บาท คือ

๑. ค่าอบรมนักเรียนนางพยาบาลผดุงครรภ์ ๕๐,๐๐๐ บาท
- [๒. ค่าใช้จ่ายในการจัดขบวนศึกษาวิชาสา-
 ขาอณศึกษาสมัคร ๑๕๐,๐๐๐ บาท]
๓. ค่าอบรมนักเรียนนางผดุงครรภ์ชั้น ๒ รุ่น
 ที่ ๑๐ ๓๘,๗๐๐ บาท
๔. ค่าซ่อมแซมฝ้ายและสิ่งก่อสร้างสถานี
 บำรุงพันธุ์ ๒ ไร่สวนพระเขี้ยว ๓๐,๐๐๐ บาท
๕. การชลประทาน ๖๑๒,๐๐๐ บาท
๖. ค่าปราบปรามโจรผู้ร้าย ๕๐๐,๐๐๐ บาท
๗. ค่าสร้างเรือนโรงชั่วคราวสำหรับตำรวจ
 ยะลาและนราธิวาส ๕๐๐,๐๐๐ บาท
๘. ค่าซ่อมโรงไฟฟ้าหลวงสามเสน ๒๕๐,๐๐๐ บาท
๙. ค่าธรรมเนียมความและค่าซื้อกิจการ
 ไฟฟ้า ๑,๒๕๑,๕๑๖ บาท
๑๐. ค่าย้ายนิคมฝักอาชีพอูเถาะตระเตมาไว
 ทางภาคกลาง ๒๐๐,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ

[.....] ความเดิมที่กรมราชทัณฑ์ออก
 ..... ความใหม่ที่กรมราชทัณฑ์
 ..... เพิ่มขึ้น

- ๑๑. ค่าปลูกสร้างและรื้อย้ายเรือนจำจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ๒๐๐,๐๐๐ บาท
  - ๑๒. ค่าซื้อเครื่องอุปกรณ์การศึกษา ๓๓๓,๐๐๐ บาท
  - ๑๓. ค่าคึกคกหนนนักเรียนควรวัดชวศึกษา ๘๒,๐๐๐ บาท
  - ๑๔. ค่าซื้อเครื่องคววณิทสำหรับ ร.ร. ฝึกหัด
ควรวัดชวศึกษา ๓๐,๐๐๐ บาท
  - ๑๕. เงินบริษัชตราและเงินเคอนชำระราชการ
พลเรือนตาม พ.ร.บ. ใหม่ ๑๒,๒๐๕,๑๙๘ บาท
  - ๑๖. เงินช่วยเหลืลเทศบาล เพื่อเพิ่มเงินเพิ่ม
ประ จำเคอน ชวคราว ให้แก่พนักงาน
เทศบาล ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
  - ๑๗. การส่งเสริมการเกษตร ๘๐๐,๐๐๐ บาท
  - ๑๘. ค่าใช้จ่ายในการผลิต การชช และการ
จำหน่ายชว $\frac{๖,๖๒๕,๙๒๑}{[๓,๕๑๕,๙๒๑]}$ บาท
  - ๑๙. การจัดช้อมและบูรณะการประปาชชง
เทศบาลนครกรุงเทพ ๒๕๐,๐๐๐ บาท
  - ๒๐. ค่าทดแทนความเสียบหายให้แก่สทประ-
ชาชาติ ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ

[.....] ความเดิมที่กรรมาธิการคัดออก
 [.....] ความใหม่ที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้น

กรมมาธิการเข้าประจำท

ประธานสภาผู้แทน : ก่อนจะพิจารณาคณะกรมมาธิการในเรื่อง
ขอโรจระขอแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องนอกใหม่ ถ้าไม่ขอได้เริ่มพิจารณาต่อ
ไปที่เคียว

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติอนุญาตให้จ่ายเงินไป
พลางก่อน ระเบียบที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๙๑ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีถาวร
แก้ไข ถ้าร่างแก้ไขไม่มีถาวรแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีแก้ไข
มาตรา ๓ มีถาวรแก้ไข โดยกรมมาธิการ

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (ก๊อปปิง) : ที่ข้าพเจ้าจะอภิปรายนั้น
ไม่รู้จะอภิปรายอย่างไรที่จะให้ตรงกับมาตรา ๓ ขนมาตรา ๒-๓-๔ หรือ
ไม่ ไม่ถาวรจะยกเอาต้นโถมาพิจารณาได้ เพราะความมุ่งหมายของ
ข้าพเจ้าที่จะอภิปรายนั้นคงมาจากว่าการได้เปรียบกันในคราวก่อนหรือใน
ระหว่างรัฐบาลกับสมาชิกสภาผู้แทนนี้ได้เปรียบกันในข้อหาที่ว่าขวัรัฐ-
บาลคงมานับว่าขึ้นใจควรไม่ควรอย่างไร และขอให้รัฐบาลถนอมคืนไป
แต่รัฐบาลไม่ถนอมคืน เมื่อส่งเข้ากรมมาธิการแล้ว กรมมาธิการมีทาง
ที่จะขบประมาณ และเมื่อตกแล้วก็เขียนรายงานเข้ามา เมื่ออ่านแล้วรู้สึก
ตะขิดตะขวงใจ.....

ประธานสภาผู้แทน : ในการพิจารณาคราวนี้ เป็นกรพิจารณา
ในวาระที่ ๒ และกรพิจารณาวาระที่ ๒ นี้โดยปกติเราทำกันคือควร
อภิปรายขติกรมมาธิการแก้ไข ขบอภิปรายกันในช่วงนี้ ครั้นในข้อที่
สมาชิกขอแปรญัตติแล้วก็ไม่ตกลงกันในคณะกรมมาธิการ ถัดลงวันแล้ว
มาอภิปรายกันในที่ประชุม เพราะฉะนั้นในวาระนี้ของขวัยติตาม
ระเบียบงาน

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ข้าพเจ้าก็เข้าใจระเบียบได้ดี
 แต่ทำไมในข้อบังคับนี้ เพราะฉะนั้นเพื่อให้ถูกต้องตามระเบียบข้าพเจ้าขอยกข้อ
 บัญญัติข้อ ๕๑ ขึ้นมาว่า ขอให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสกล่าวรายงานถึงที่กอง
 เวชชนน คือข้อบัญญัติข้อ ๕๑ ว่าเว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติเป็นอย่างอื่น เพื่อ
 เป็นการเตือนไว้เพราะในรายงานที่เห็นได้ชัดว่ารัฐสภาทำไม่ถูกต้องแล้วมี
 ท่านรัฐสภาชวาท ท่านยืนยันว่าถูกต้องตามระเบียบแผนแล้วทว่าถึง
 รัฐสภาตนายกฯ ซึ่งความจริงคงกันแล้วไม่ปรากฏอย่างนั้นแต่ไม่มีรายงาน
 ขึ้นใหม่เป็นอย่างนั้น เมื่อรัฐสภาดำเนินการไปก่อนแล้วมาคัดค้านทีหลัง
 งบประมาณเพิ่มเติมกรณีการจตีไว้ในตอนท้ายเรื่องย้าย โรงเรียน ย้าย
 นครมฤคกาศิพระเทศา รัฐสภาทำมาแล้ว ๓ เดือนของงบประมาณมาให้เรา
 ทหลังซึ่งเราไม่มีเรื่องอะไรเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอใช้ข้อบังคับ
 ข้อ ๕๑ .....

ประธานสภาผู้แทน : ข้อ ๕๑ ก็เห็นว่า เว้นแต่ที่ประชุมลงมติ
 อย่างอื่น แต่ที่ประชุมยังไม่ได้ลงมติให้เป็นอย่างอื่นอย่างไร นั้นจะ
 ปลดปล่อยข้อไปไม่ได้

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ตามข้อบังคับ ข้าพเจ้า
 ขอให้ที่ประชุมอนุมัติได้หรือไม่ ข้ออย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าก็ต้องปฏิบัติตามข้อ
 บัญญัติ ท่านก็ตั้งเป็นผู้ขอและขอในประเด็นใหม่

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ขอลอปรายทั้งหมด คือ
 การที่กรมการท่ามานั้นเป็นการที่กรมมาธิการทำไปไม่ถูกต้องหนึ่งแล้ว
 ก็รัฐสภาเสนอเข้ามาเป็นการเสนอเข้ามาไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์อย่าง
 หนึ่งซึ่งเราไม่มีสมควรจะรับในวาระที่ ๒ นี้ อย่างกระนั้นให้กรมการไป
 ทวัดไม่รับก็ถูกต้องตามเลย

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ถ้าอย่างนั้นเพื่อให้การ
สะดวกข้อพิจารณาข้ออ้างนี้ คือว่ามาตรา ๓ นั้นถือเอาตามวรรคแรก
กิจการในเรื่องยืนยันก็มีหลักฐานที่เกาะตระกูลเขา เข็มมาว่า กรรมวิธีการทำไม่
ถูกต้องแล้วสถานไม่ควรรวคนมีค่าให้จำนวนเงิน ๒ แสนบาท.....

นายวงศ์ วีระชาติพลี (จันทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ.....

ประธานสภาผู้แทน : ประเด็น พดที่ละคน ไม่ใช่ รายงานที่
ท่านว่ารายการที่เท่าไร รายการที่ ๑๐ ใช้นใหม่ กรรมวิธีการไม่ได้แก้ไข
อะไรเลยเป็นเรื่องที่สภ. เหนียวหลักการใช่แล้ว ในข้อนี้ท่านพูดอะไรไม่ได้
ชอบที่จะแปรญัตติในระหว่างกรรมวิธีการพิจารณา เพราะฉะนั้นรายการ
กรรมวิธีการไม่แก้ไขพูดอะไรไม่ได้

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : แต่ข้าพเจ้าขอเสนอ
เป็นญัตติว่าใช้ข้อบังคับข้อ ๕๑ บรรทัดสุดท้ายว่า ให้มีข้อธิปไตย คือ
ข้อธิปไตยไม่จำเป็นต้องข้อธิปไตยตามนั้นก็จริง ข้อธิปไตยที่หน้าก่อนว่า กรรม
วิธีการทำถูกต้องหรือไม่ถูก

ประธานสภาผู้แทน : ประเด็นว่าอย่างนี้ ข้อบังคับข้อ ๕๑ ใช้
ข้อความว่าในการ พิจารณา วาระที่ ๒ ให้พิจารณา เรียงลำดับมาตรา
เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่แปรญัตติ ซึ่งสมาชิกผู้แปรญัตติ หรือ ผู้
ริเริ่มของสงวนไว้ข้อธิปไตยในสภา หรือที่ทำการแก้ไขโดยคณะกรรม
วิธีการเท่านั้น เว้นแต่ที่ประชุมจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่น ทว่าวันใดที่ประชุม
จะได้ลงมติเป็นอย่างอื่นตามข้อบังคับนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าขยายความข้างต้น
คือว่าในข้อที่ทำการแปรญัตติกัน

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ถ้าประธานจะตั้งปัญหา
ก็ดูเหมือนกันคือให้สภ.วินิจฉัย แต่ถ้าหากว่าคามความเห็นของข้าพเจ้า
เห็นว่าวันใดที่ประชุมจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่น คือที่ประชุมลงมติว่า

อธิปไตยนอกเหนือจากเฉพาะอธิปไตยหรือสิทธิความคุ้มครองตามกฎหมาย
ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้รับรองของสงวนไว้อธิปไตยในสภา หรือที่กรมการแก้ไข
โดยคณะกรรมการการเท่านั้น วรรคสุดท้าย เว้นแต่ที่ประชุมจะตกลงมติ
เป็นอย่างอื่นที่อธิปไตยนอกเหนือไปจากนี้ไม่ใช่ข้อความ ถ้าท่านประ
ธานเห็นอย่างข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าขอเสนอญัตติคือที่ประชุมนี้ เว้นแต่ที่
ประชุมจะตกลงมติเป็นอย่างอื่น ความที่ข้าพเจ้าขอรับรองที่ประชุมนี้จะให้
เต็ม ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติอย่างนี้

นายวงษ์ วีระชาติพลี (จันทบุรี) : ท่านที่ท่านสมาชิกได้ทำ
ให้เสียเวลานี้ รู้สึกว่าไม่เห็นการสมควร ขอให้ท่านประธานใจก็ ไม่
คัดค้านก็เพียง เพราะว่าที่อธิปไตยมาข้อความ “เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติ
เป็นอย่างอื่น” สำหรับข้าพเจ้ามีความเห็นว่าจะ ๕๔ ในการพิจารณา
วาระที่ ๒ ให้พิจารณาเรื่องตามลำดับมาตรา และเพราะอธิปไตยหรือข้อความ
คุ้มครองตามกฎหมายซึ่งสมาชิกผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้รับรองของสงวนไว้อธิปไตยใน
สภา หรือที่กรมการแก้ไขโดยคณะกรรมการเท่านั้น เว้นแต่ที่ประชุม
จะลงมติเป็นอย่างอื่น ในชั้นท่านสมาชิกอาจจะเข้าใจผิด ข้าพเจ้าไม่
ในชั้นนักศาสตร์ ที่มีความเห็นว่าเว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น
ซึ่งยังก็ว่าจะต้องให้เรียงตามลำดับมาตรา ถ้าหากว่ามีสมาชิกเสนอ
ขอให้มาตรวจก่อน ไม่ใช่ว่าจะให้สมาชิกมาอภิปราย ขอนั้นเช่นข้อสำคัญ
โดยไม่มีกรรมรับรองหรือไม่เสนอประมุขก็ เพราะฉะนั้นขอให้ประธาน
ชี้ขาดเพื่อประโยชน์ของสภา

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ความจริงข้าพเจ้าแปล
ตามมาตราอย่างที่ท่านว่าคือมาตรา ๓ แต่ว่ากรณีที่มารองฟุ้งว่าระพุกใน
ชั้นไหนหรือ ๑-๒-๓ มันไม่ควรถวายจะต้องแก้ไขเสียก่อน ท่านไม่มี
การแก้ไข ข้าพเจ้าจึงขอสิทธิพิเศษตามข้อบังคับนี้ แต่ว่าความข้อบังคับ

สุดท้ายบอกว่า "จะท้องที่ประชุมวินิจฉัย" ข้าพเจ้าไม่ใช่ทำให้เสียเวลา
 ออย่างไร ความจริงที่ประชุมควรจะรีบเร่งที่จะพิจารณาต่อไปข้างหน้า
 เพราะเกี่ยวกับการเงินและจะต้องเขตรัฐบาลไว้อย่างว่าจะทำอะไรก็ตามตราบ
 ในสิ่งที่หลังจึงมาว่าสภา เพราะฉะนั้นเราควรจะมีการใช้ข้อบังคับเสียก่อน
 ว่าจะมีโอกาสพูดได้หรือไม่ ถ้าสถานการณ์ว่าข้าพเจ้าไม่มีโอกาสพูด
 ข้าพเจ้าก็นิ่ง

ประธานสภายืนแทน : การที่คณะนี้ตั้ง ๆ เสนอมาตาม
 งานตามข้อ ๑๐ ที่คณะตั้งการจะพูดกันนั้น เวลาง่ายๆเช่นเรื่องเงิน เป็น
 เรื่องสำคัญ เป็นหน้าที่ของสภาจะต้องควบคุมอย่างรอบคอบแต่ก็คิด
 เป็นหน้าที่ของสภาที่จะต้องควบคุมอยู่แล้วในเวลานั้น แต่เราไม่มีเวลา
 สำหรัยให้ไว้ในการแปรญัตติ และเมื่อเวลาให้ไว้สำหรับในการแปรญัตติ
 หรือก่อนหรือหลังการ เราไม่มีเวลาให้สมาชิกได้พิจารณาเป็นขั้น ๆ เช่น
 ระเบียบ ๆ มาแล้วเรื่องก็ควรหรือไม่ควรแก้ไข คือขอตั้งการทำให้ควร
 นถ้าหากจะเรียงกวดที่จะขอร้องพลั้งผิดออกมเช่นใดบ้าง ก็จะเป็นที่ยก
 เป็นการพิจารณาใหม่ ซึ่งจำเ็นต้องขอความเห็นต่อที่ประชุมว่า ควรจะ
 พิจารณาหรือไม่นั้น ก็ไม่อยู่ในฐานะที่พิจารณาในวาระนี้ เพราะว่า
 วัชพิจารณาเรียงความแล้วด้วยมาตรา เมื่อก่อนเราถ้เรียงตามอันดับก็เป็น
 ลำดับ นี่ยังไม่ถึงวาระอย่างหนึ่ง ถึงแม้จะอยู่ในมาตรา ๓ ก็จริง แต่ว่า
 เรามีรายการยื่นขึ้นกันมา เพราะฉะนั้นในทางการที่จะพิจารณากันก็ให้
 พิจารณาในข้อที่คณะกรรมาธิการได้แก้ไขกัน ส่วนข้อของคณะเป็นข้อ
 ประเด็นหนึ่งต่างหาก ถ้าหากว่าจะยอมให้คณะพิจารณาในวาระนี้ก็เท่ากับ
 ว่าเราขายหลักการกันใหม่ซึ่งไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นความเห็นของคณะว่า
 เมื่อยื่นขึ้นก็เอาไว้ถึงในอันดับ ขอความเห็นที่ประชุมผลไม่ว่าเป็นสิทธิ
 ของที่ประชุม

เห็นชอบจากรัฐบาลแล้วหรือยังให้ด้วยความเห็นชอบ จากสภา แล้วหรือยัง
 ความวิสัยปฏิทินหลักการที่สภาอนุมัติไปแล้วนั้น จะแก้ไข ไม่ได้ ต้องที่ประ
 ชุมชนุมัติ ถ้าให้ญ่อยู่ที่ตรงนั้นเป็นข้อปล้กย่อยต่างหากแล้วท่านประธาน
 ทางสภาจะยอมให้กรรมาธิการแก้ไขหรือไม่ แก้ไขขอเงินต้องให้ด้วย
 ความเห็นชอบจากสภานี้ก่อนข้าพเจ้าเรียนอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถึง
 กันไปนอกประเด็นเลยในข้อปล้กย่อยต่างหาก จึงขอเรียนฝากไว้ว่าที่ประ
 ชุมชนุมัติใหม่ที่แก้ไขนี้ และรัฐสภาจะยอมหรือไม่แก้ไข ขอเรียน
 อย่างนี้

นายสวน พรหมประกาย (อุดรธานี) : เท่าที่สมาชิกลี้ภัยเรียน
 เมื่อก่อนที ขอบว่า คณะกรรมาธิการ แก้หลักการนั้น ไม่ถูก ท่าน โปรชิตกรรมา
 อานหลักการ ในหลักการนั้นเขาไม่ได้เขียนไว้ว่ามีขอเงินเท่าไร จำนวน
 เงินมีไหม ไม่มี หลักการขดกว่าเพื่อให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่ออีกิจการบาง
 อย่างไปพล่วงก่อนจนกว่าจะใช้พระราชบัญญัติงบประมาณ งบ
 จำบ่งประมาณ ๒๕๕๑ ใช้ใหม่ เมื่อหลักการไม่ขอจ่านเงินเช่นนั้น
 รัชคิดว่าคณะกรรมาธิการแก้หลักการอย่างไร เมื่อแก้ขอเงินที่ขดขยที่จะ
 แปรญัตติได้ นี้ไม่ใช่ขอเงินเพียงเล็กน้อยไม่ใช้หลักการ

นายวงศ์ วีระชาติพลี (อินทบุรี) : นี้ไม่ใช่งบประมาณประจำ
 คือว่าเป็นรายการที่รัฐบาลขอจ่ายเงินเป็นพิเศษเพราะคราว ๆ และเมื่อ
 ว่ากันตามหลักการ โดยเคร่งครัดก็เห็น อย่างที่ คณะกรรมาธิการ ได้ชี้แจง
 เพราะว่าในหลักการเกิมนั้นก็ได้กำหนดขอยจ่านมาในหลักการและส่วน
 การพิจารณาทำให้พิจารณาเป็นรายการ ๆ ไป และในการพิจารณาใน
 จำนวนรัชหลักการในวันนั้นก็มีความพดที่เข้ามา อยู่ในที่ ประชุม ของเรา
 หรือในการพิจารณานั้นว่าให้ลคใดหรือลคใด ทำนองนี้พหાયความว่า

นายอินทร์ใช้เงินชดเชยจะดลก็ได้ ถ้าถกกับเงินจำเลยดลลงไปได้ก็ยิ่งชดเชย
ได้ ซึ่งมีสภาพของเรารวมด้วยคัมภีร์เงินจำนวนนี้ ในวินัยอีกประเภทก็มีคำ
ว่า เงินอยู่ด้วย

นายอินทร์ ขยับบุตร (ชัชภมฺ) : คำว่าหลักถาวรนั้นข้าพเจ้าหมายความว่า
ความที่จำนวนเงินที่แน่นอนตามที่กำหนดไว้ส่วนที่จะแก้ไขได้ จำนวนลงนั้น
ข้าพเจ้าถือว่าเป็นการแก้หลักถาวรซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าทำไม่ได้โดยเด็ดขาด ถ้า
นายอินทร์ใช้มีลักษณะแปลงราคาขายอัน ๒ ให้ต่อจำนวนเงินที่จำเลยยื่น
หลักถาวรนั้น จึงจะทำให้เกิดความเห็นตรงข้าพเจ้าเป็นอย่างนี้

นายอินทร์ สุพรรณเสนา รัฐมนตรี : ผมขอกล่าวด้วยสมาชิกที่
คัดค้านหลักถาวรนั้นยังที่อาจระงับไว้โดยศาลแล้วต่อไป ข้อว่าเงินตราไม่
ให้ลดหย่อนจำนวนเงินที่มีใหญ่ถึงที่ท่านประธานสภา ขยับบุตรนั้นก็เป็น การ
แก้หลักข้าพเจ้าเสียก็ จะแก้ด้วยวิธีการอื่นเพิ่มเติมอีก สักหนึ่งข้อ สมมติ
ว่ารัฐผู้ประสงค์ประสงค์จะเข้ามามีข้อควรขอแก้ไขหลักถาวรแล้ว รัช หลัก
ถาวรแล้วไม่ได้หมายความว่าสภา รัชหลักถาวร ไม่ขอแก้ไข เงิน พันล้าน
เมื่อครั้งกรมการพิจารณา กรมการพิจารณาจะพิจารณาตัดสินข้ออีก
หลายล้านซึ่งด้วยข้อนี้มากเช่นอย่างนั้น อย่างนี้ประมาณทุกปี พอได้
จำนวนเงินมาส่งคณะกรรมการพิจารณา คณะกรรมการพิจารณาก็มี
วิธีการที่ตกลงแก้ไขลดเงิน จำนวนนั้นได้ โดยคณะกรรมการของ
พระราชบัญญัติคุ้มครองเงินซึ่งเป็นท่านเองก็ยังมีประมาณ ท่านกรมการ
พิจารณาที่ชี้แจงแล้วว่าหลักถาวรนั้น เพื่ออนุมัติจ่ายเงิน ไปพลาญกันนั้น เป็น
หลักถาวร แต่จะจ่ายเท่าไรนั้นสภาก็ช่วยพิจารณาให้ไม่มีในสภาเห็นว่าไม่
จำเป็นที่จะต้องจ่ายไปไทยให้ไปของประมาณ เขาก็มี สักที่ที่จะ คัดค้านได้
การที่คัดค้านเงินนั้นสภาก็ช่วยตัดสินกับเขาแล้วในที่ประชุมกรมการ

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านสมาชิกของท่านคงจะเข้าใจคราใดแล้ว
ไปได้ไปโปรดคิดว่าคงง่ายประมาณเป็นหลัก

หลวงอรุณพรพิสาด (ตราด) : ถ้าหากว่าเราพิจารณาความ
มาตราแล้วพิจารณามาตรา ๓ วรวิศ ๑ ก่อน แต่ที่นั่นเห็นว่าสมาชิก
ได้รับรับรองด้วยเลขที่คณะกรรมการได้แก้ไขแล้วแต่ที่หมายว่าพิจารณา
รายการละเอียดก่อน เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓ วรวิศ ๑ ข้าพเจ้าขอให้
พิจารณารายละเอียดเพราะเห็นว่าให้ครบถ้วนแล้วในนี้ เพราะ
ฉะนั้นขอให้มาตรา ๓ ยมาตรา ๑ ไว้ก่อน

นายใหญ่ สวัสดิ์ชาติ (นครสวรรค์) : สถาบันกำลังพิจารณาข้อ
โต้แย้งกันอยู่ระหว่างสมาชิกทั้งสองฝ่าย หนึ่งเห็นว่าหลักการในร่างพระราช
ราชบัญญัติที่คณะกรรมการแก้ไขมาอีกกว่าหลักการหลักการ แต่อีก
ฝ่ายหนึ่งว่าไม่ได้แก้ความจริงสภาที่ไม่ได้คิดเห็นแต่ขาดที่แท้จริงอีกเรื่อง
หนึ่งไม่สนับสนุนว่าพิจารณาตามเดิม แต่หลังพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับ
สถาบันพดกมีหลายเรื่อง ให้คิดเห็นว่าเรื่องอะไรให้เด็ดขาดแล้วในสภาที่ไม่
ไม่ได้เข้าไปแล้วคิดว่าตัวเองจะลำบาก ข้าพเจ้าคิดว่าท่านประธานจะกรุณา
ให้สถาบันพิจารณาอยู่ท่านอื่น ๆ ไป ถ้าหากว่าสมาชิกผู้หนึ่งไปเห็น
ว่าหลักการถูกแก้ไขหรือไม่ถูกแก้ไขก็ตัดสินว่าเจตนาไปก่อนแล้วจึงจะ
ไปพิจารณาว่าตกลงกันหรือตกลงกัน ใครมีเหตุผลอย่างไรก็กล่าวให้กันฟัง
แล้วสภาควรจะเป็นผู้วินิจฉัย ถ้าเสนอกันขึ้นมาหลายเรื่องหลายพวกไม่
ใคร่เรื่องอะไรและสภาไม่มีเวลาที่จะมานั่งเสวนาทุกข้อสงสัยที่ขอแก้ไข
ถ้าถูกหลักการแล้วไม่คิดฟังกัน เรื่องนี้เล็ก เรื่องค่อยไปพูดถึงเรื่อง
การพิจารณาทำอย่างไร จะเอาตามสมาชิกเสนอแล้วจะทำอย่างไรให้
เสร็จสิ้นเสียดีกว่าจะมานั่งพูดกันไปวนมา

ประธานสภาผู้แทน : เขาอย่างนี้แล้วกัน ท่านสมาชิกของใจ

เรื่องยอกเงินว่ากรรมมาธิการแยกยอกเงินของเขา นั่นจำเป็นเพราะเหตุว่า
 เมื่อได้คัทรายการข้างต้นลกลยอกเงินก็เปลี่ยนไป เพราะเห็นเรื่องยอก
 เท่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเราพิจารณาตั้งแต่หนึ่งถึงสี่สุดท้ายแล้ว ยอกเงิน
 ก็จำต้องหย่อน และมาพิจารณาตามตัวของมัน เพราะว่าขวกผิดหรือ
 ถูกอยู่ที่ยอกเงิน แต่ว่าจะพิจารณาขอกเงินต้องพิจารณารายการ เพราะ
 ว่าเรื่องยอกเงินมีเศษทุก ๆ รายการ ขวกถูกหรือไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้น
 ยอกหรือว่ามีสี่หลักการหรือมี ๖ หลักการที่คนกลางทยอยมาให้รู้ ขวกล
 ๖ หลักการที่ ๖ ขวกลหรือมีที่จะให้แก่ใจหลักการใดก็ตามที่ถูกรวม เมื่อ
 ได้เปลี่ยนแปรอย่างนั้น ในขณะนั้นเรายังไม่ได้ฟังความคิดเห็นของ
 กรรมมาธิการหรือเรายังไม่ได้ฟังความคิดเห็นของรัฐบาล ก็พอกันในเรื่อง
 ผิดหลักการหรือมี ถ้าผิดหลักการซ้ำเพซ้ำขอให้พิจารณารายการนี้ไป
 เสียก่อนตามลำดับ ส่วนยอกเงินขวกแล้วผิดหลักการนั้นเป็นเงาตามตัว

นายกล้าย ละอองมณี (สงขลา) : เรื่องนี้สมาชิกเดินเข้า
 มาแล้วว่ามีผิดหลักการ แล้วฝ่ายรัฐบาลก็ กรรมมาธิการก็บอกว่ามีผิด
 หลักการ เรื่องใดเรื่องหนึ่งอยู่ ท่านประชาชนจะให้ช่วยหรืออย่างไรได้ เพื่อ
 ให้เรื่องผ่านไปก่อน ข้าพเจ้าขอเสนอว่าควรจะทำอย่างไร ข้าพเจ้า
 ขอเสนอว่าให้เรื่องผ่านไปเสีย เรื่องที่ท่านสมาชิกบอกว่าผิดหลักการ
 ให้ผ่านไป

ประธานสภาผู้แทน : สมาชิกยังไม่ได้เสนอเป็นญัตติ เช่นแต่
 ๖ ข้อก็ไปวางเรื่องในที่ประชุม เมื่อกางแล้วต่างมีความคิดซัดแย้งกัน
 ไม่มีใครเสนอญัตติ เรื่องเป็นอย่างนั้น เมื่อจะให้เรื่องผ่านไปได้ ผมก็ขอ
 ให้พิจารณาตามลำดับ แต่ว่าถ้าที่ประชุมจะว่าอย่างไรก็ตาม

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช (พระนคร) : กรรมมาธิการขอเสนอแจ้ง
 สภาเล็กน้อยเพื่อเป็นประโยชน์ คือเรื่องนทขุยกาจนมา ขวกลที่มีอยู่

ใจว่าเพราะเหตุที่บุญกุศลของประมาณประจําชาติ ถ้าเป็นเพราะบุญกุศล
 ของประมาณประจําชาติ ข้าพเจ้านั้น หลีก หลง การ พิจารณาของประมาณ
 ประจํา ๑ แต่ทั้งนี้ของประมาณชั่วคราวนั้นมันก็เหมือนของประมาณเหมือนกัน ถ้า
 พุทธองค์ถามถึงธรรมทานแล้ว พระชฎิลถามว่า ธรรมะใดก็ตามเถอะ หลีก
 การดีให้รัฐบาลจ่ายเงินเหมือนกัน คือมันจะเหมือนกับพระนาคที่ปล่อยให้
 รัฐบาลไปใช้จ่ายเงินน้อยๆ แลกได้ ถ้าท่านมีความเห็นค่างั้นนี้ ข้าพ
 เจ้าก็ชอบ เพราะเหตุว่ารัฐบาลจะได้ใส่จำนวนเงินลงไปก็เต็มที ถ้าหาก
 ว่า ธรรมะใดก็ตามดีก็เหมือนกับรัฐบาล เขาได้ใส่ลงไปก็งั้นนั่นก็หลายเลย
 สถานใดก็ตามมาเองกับของดี เพราะฉะนั้นในข้อนี้ข้าพเจ้าสงสัยสงสัยแล้ว
 ถ้าจะวางระเบียบวิธีการทางประมาณให้ วัตถุประสงค์ว่า จะพลากร่อน หรือ
 ประจําชาติตามให้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน ความเห็นเดิมของข้าพเจ้าเป็นอย่าง
 นี้ ท่านประธาน เมื่อฟังความเห็นแล้วข้าพเจ้าก็หายข้องใจ แต่ขอ
 ฝากวิธีการทางประมาณนี้สักไปก็ควรระงับในลักษณะคดี เช่นคดีพวกนี้ ของ
 มาณประจําปี สถานเป็นสภาพที่คงคลังคุมเงินทุกบาททุกสตางค์ของประชา
 ชน เราจะไม่ปล่อยให้รัฐบาลคํายา ไล่ยกเอาเองนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ชอบ
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหายข้องใจแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ผ่านไป

ประธานสภาผู้แทน : เขาจะเห็นจะไปกันได้ คุณฤๅทศฉาย ฯ
 ไม่ได้ตั้งแล้ว

นายกุหลาบ แก้ววิมล (นนทบุรี) : ข้าพเจ้าก็มีหลายครั้ง
 แล้วไม่ได้พักสักที

ประธานสภาผู้แทน : เวียงมันร้อนไปแล้วนี้ เจ้าของเขาก็ไม่คิด
 ใจขอให้ผ่านไป ถ้าคุณจะให้รัฐบาลจ่ายเงินไว้ก็คุณก็เป็นฝ่ายรัฐบาลแล้ว
 ก็ควรจะให้รัฐบาลเขาช่วยไป

นายกุหลาบ แก้ววิมล (น.น.บ.) : ท่านเสดกหลายหนแล้วไม่ให้ผู้หลักที่ หันซ้ายทีขวาทีท่านประชาชนทำไมไม่รักษามารยาทในฐานะที่ข้าพเจ้ามาเป็นผู้รักษายะ โยชน์ ของราษฎร ไม่ว่าจะเงิน ตกบาททุกสัปดาห์ ข้าพเจ้าก็ต้องพูด ในฐานะที่กรมมาธิการชุดนี้ให้แก่ ข้าพเจ้านั้นเป็นการทดลองแล้ว ถ้าไม่ถูกข้าพเจ้าต้องคำน เพราะเหตุว่าตัวข้าพเจ้าพูดว่าโดย เช่นการล้มควมที่ระชนญาคให้รัฐบาลจ่ายเงิน เพื่อกิจการบางอย่างไปพลางก่อนจนกว่า จะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ๒๕๕๑ นหลังการตามทห่มอรรถวงศักฤทธิ ๗ ถูกถูกแล้วไม่ใช้ข้งประมาณแผ่นดิน แต่ข้าพเจ้าพึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและท่านรัฐมนตรีบางท่านพูดแล้วคุดวาง ๆ ซอมกล จึงอยากพูดข้ง เพราะคนปากทกรรมาธิการแต่มาถูกแล้ว เพราะนี่เห็นพระราชบัญญัติจ่ายเงิน แต่จะจ่ายในลักษณะใด มากเท่าใด ในระยะเวลาใด เมื่อบรรณหลักการแล้วให้กรรมาธิการไปแก้ไข ผู้เสนอไม่ได้แปรญัตติไว้ก็ไม่น่าจะอธิปราถนายให้เสียเวลา กรรมาธิการทำถูกแล้ว ขอบจะขั่นหรือจะลงไม่สำคัญเพราะหลักการนี้ไม่มีใช้ข้งประมาณประจำปี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีความเห็นร้อยเปอร์เซ็นต์ตามคณะกรรมาธิการน ว่าทำถูกแล้วถ้าหากว่าผู้ใดคิดว่าทำไม่ถูกท่านผู้ทรงคุณวุฒิในทางเศรษฐศาสตร์หรือการคลังก็ควรรายชอกลงมาข้าพเจ้าจึงมีความเห็น คล้อยว่า ถูกแล้วแต่เมื่อจะรวบรัดให้สั้นสรุปไปโดยเร็วก็เชิญ

นายเสร์ อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : กระผมอยากจะได้สนญัตติว่ามีผู้ใดเสียคดีต่อท่านประชาชน การที่นายกุหลาบ ๆ ว่าท่านประชาชนไม่รักษามารยาท กระผมเห็นว่าเป็นการพูดเสียคดีกล่าวร้ายต่อท่านประชาชนผู้เป็นที่เคารพของ ท่านสมาชิกขอให้ท่านกุหลาบ ๆ ถอนคำพูดนั้นเสีย

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เห็นไรหรอกเพราะว่าการกล่าวในที่ประชุมก็ยังมีการทักบ้าง เขายัง คงใจที่ให้คุณช่วยเหลือให้คุณช่วยกันรักษาข้อบังคับด้วยกัน

(สมาชิกในที่ประชุมหัวเราะ)

ประธานสภาผู้แทน : พิจารณาต่อไป

เลขธิการรัฐสภา : ในมาตรา ๓ สำหรับในตอนต้นซึ่งมีนักบวชเงินนั้นก็คงจะได้เป็นรายละเอียดซึ่งจะได้พิจารณาต่อไปเสียก่อน

มาตรา ๑ ไม่มีภาระนักบวช หมวดเลข ๒ กรมมาธิการคัดลอก

หลวงบรรดพหุพิภล (ตรวจ) : ในรายการที่ ๒ นี้คำใช้ช่วยในการจัดการศึกษาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ คำใช้ช่วยในการนี้ แล่นหัวหมนขาท กระหมยงสังสัยว่า วิชาสาธารณสุขศาสตร์เป็นประโยชน์แก่ประชาชนแล้วเหตุใดจึงคัดออกเสีย สิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนแล้วทำไมกรมมาธิการจึงคัดออกขอใช้ชี้แจง

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช กรมมาธิการ : ในรายการกรมมาธิการได้พิจารณาและเรียกเจ้าหน้าที่ปฏิบัติมา ชี้แจง แล้วก็มีความเห็นว่ารายการนี้เป็นรายการที่รองประมาณได้ เพราะเหตุว่ารายการนี้ในที่สุดก็ตั้งอยู่ในงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๑ เพราะฉะนั้นสำหรับจำนวนเงินแสนห้าหมื่นบาท เพื่อใช้ช่วยในการจัดการสาธารณสุขศาสตร์เห็นว่าได้พึกจากนั้นแล้วเห็นว่าการงบประมาณนั้นได้ และรัฐบาล ก็ไม่ขัดข้อง จึงขอถอนเลิกเสียไป

นายวงศ์ วีระชาติพลี จันทบุรี : รายการที่ ๒ ในเรื่องสาธารณสุขศาสตร์วันชาติพเจ้าก็มีความเห็นเช่นเดียวกับท่านสมาชิกเมื่อก่อนว่าจำเป็น แต่สงสัยที่กรมมาธิการอ้างว่าพเจ้าหน้าทและรัฐบาลก็เคยยอมแล้วก็ตามจำเป็นในเรื่องการสาธารณสุข ๒-๓ ชั้นนี้มีความจำเป็นเหมือนกัน

กัน ต่างก็มีค่าความจำเป็นและรวงเงินตัวกันทั้งนั้นแล้วรายการที่ ๒ มีน
 จำเป็น ส่วนรายการที่ไม่จำเป็นก็ข้อใด แต่ข้าพเจ้าทราบว่าถาวรคือ
 ผล ถาวรไม่ได้ผล ถาวรเช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเสียผล แทนที่จะได้
 กับการอะไรก็เสียผลแล้วอีกใน ๒ รายการหรือไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่า
 เมื่อกระทรวงสาธารณสุขมีอยู่ ๒-๓ รายการแล้วก็ถาวร ข้าพเจ้า
 เห็นว่าการสาธารณสุขศาสตร์ เป็นของที่ไม่จำเป็นระยะเวลาไว้ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าไม่ถูกต้อง ควรจะให้คงไว้ ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างนี้มีค่าจำเป็นเหมือน
 กันทั้ง ๓ รายการ

พริยาโทณวัฒน์กมนตรี กรรมการธิการ : รัฐบาลขอชี้แจงว่าราย
 การ ๒ ที่คัดค้านนี้ รัฐบาลเห็นความจำเป็นและเห็นว่าจริงก็ได้ ไม่
 ใช้เลิกการสอนวิชาสาธารณสุขศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์เริ่ม
 ลงมือสอน แต่สอนเพียง ๒ เทอม ๓ เทอม ซึ่งไม่ต้องใช้เครื่อง
 มือเครื่องใช้ ใช้แต่เพียงตำรา ใช้ทางรูปภาพ เพราะฉะนั้นเห็นว่า
 ไม่จำเป็นควรรอกงบประมาณใหญ่โตตามที่เจ้าหน้าที่ชี้แจง ส่วนเหตุที่
 รายการที่ ๑ มีความจำเป็นต้องขออนุมัติย้ายไปพลางก่อน เพราะเหตุ
 ว่านางพยาบาลข ๑ ข ๒ ของโรงพยาบาลกลางนั้น ข ๒ จะ
 สำเร็จ และเมื่อสำเร็จแล้วไม่มีที่ไป รายการนี้ต้องมีผลึกความจริง
 อยู่ ต่อข ๓ ไปนอนซวนกับข ๒ ไม่ได้เพราะที่จำกัด ด้วยเหตุ
 นี้จึงขออนุมัติย้ายไปพลางก่อน ไปโรงพยาบาลวชิระ ครั้นจะให้นาง
 พยาบาลอยู่บ้านก็มีข้อแม้ว่าเป็นนางพยาบาลคลอดบุตรจะกลับเวลาค่าคน
 อาจมีอันตรายแก่ชีวิตนางพยาบาล อีกประการหนึ่งไม่สะดวกแก่นาง
 พยาบาลเองเพราะนางพยาบาลดังกล่าวก็จำเป็นก็ขอยุ่ โรงพยาบาล จึงจะ
 ได้บริการศึกษาความรู้ดีกว่าอยู่บ้าน รายการที่ ๓ ก็เช่นเดียวกันเมื่อ

แต่ว่าความจำเป็นไม่มี สถานักไม่น่าโต้เถียง เพราะฉะนั้นขอเสนอ
ว่าจะเอาตามกรรมมาจัดการแก้ไขหรือจะเอาตามร่างเดิม

พ.ท.พิโยบ จุลานนท์ (เพชรบุรี) : ข้าพเจ้านั่งฟังอยู่นาน
แล้ว ก็ชนท.....

ประธานสภาผู้แทน : เกยว ๆ คุณพิโยบ ๆ เขาขอให้ลงมติแล้ว

พ.ท.พิโยบ จุลานนท์ (เพชรบุรี) : ข้าพเจ้าขอเข้าอภิปราย

ต่อไป

มีสมาชิกขอยก

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้มีอภิปรายและมีผู้เสนอขอให้
เข้าอภิปรายต่อไป มีผู้รับรองถูกต้อง ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเข้าอภิปราย
ต่อไปโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเข้าอภิปราย โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : เห็นอันว่าเข้าอภิปราย ต่อไปขออภิปราย
ที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าเข้าไปตามกติกามาจัดการแก้ไขโปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรไว้ตามร่างเดิมโปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : เห็นอันว่าเข้าไปตามกติกามาจัดการแก้ไข

เลขาธิการรัฐสภา : ต่อไปหมายเลข ๓-๔-๕-๖-๗-๘

๘ และ ๑๐ เป็นการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : คุณบุญเที่ยง ฯ ขอความเห็นต่อที่ประชุม
คช ขอเสนอตามข้อตั้งข้อซึ่งมีว่า “ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่าง
อื่น ” คิดหมายความว่าให้ถือปรัยโคกหรือไม่ ข้าพเจ้าขอปรึกษา
ประชุมว่าจะเห็นควรถือปรัยหรือไม่หรือจะเห็นว่าจะคงไว้ความว่างเดิม ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าควรให้ถือปรัยในรายการที่ ๑๐ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรถือปรัย โปรด
ยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๓๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : เห็นอันว่าที่ประชุมไม่ยอมให้ถือปรัย
ในวาระนี้ เห็นอันว่าคงไว้ความว่างเดิม

เลขานุการรัฐสภา : รายการที่ ๑๐ ไม่มีแก้ไข ๑๒-๑๓-
๑๔-๑๕-๑๖-๑๗ ไม่มีการแก้ไข ๑๘

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ในรายการ ๑๘ น
กรมการ ได้มีการแก้ไข ข้าพเจ้าก็มีสิทธิจะพูดตามข้อตั้งข้อ ข้าพ
เจ้าจะไม่ถามกรมการว่าทำไมมีการแก้ไข เพราะข้าพเจ้าจะค้น
ข้าพเจ้าจะขอตั้งสภาผู้แทนซึ่งใกล้ลงมติไปเมื่อก่อนให้ญัตติของข้าพเจ้าแก้
ข้อให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้โปรดเห็นใจ อย่าเข้าใจว่าเราเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร หน้าที่ส่วนใหญ่คือ ในการควบคุมงบประมาณแผ่นดิน
ซึ่งท่านทั้งหลายจะทราบดีกว่าข้าพเจ้า เพราะว่าการควบคุมงบ
ประมาณนี้ จะต้องทำโดยระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เราจะปล่อยให้รัฐบาล
ทำงานประมาณเข้ามาแล้วเราก็จ່อวยรัฐบาลไปโดยไม่มีพิจารณาให้ระ
เอ็จทรงยกยอไม่ได้ ทำไมข้าพเจ้าพูดอย่างนี้ ในเมื่อก่อนในรายการที่๒๕

ในวันก่อนรัฐสภาแสดงวิสัยทัศน์การว่ารัฐบาลมีความจำเป็นอย่างไร รัฐสภา
 ย่อมจำเป็นต้องทำถ้าไม่ทำแล้วไม่สามารถจะเป็นรัฐบาลได้ เพราะเหตุว่า
 ไม่สามารถระดมเงินการเป็นรัฐบาล แต่ครั้นเมื่อมีคนท่านรัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงการคลังกลับแสดงว่าไม่จำเป็น เขาไว้ก่อนก็ได้ นี่ท่าน
 เห็นหรือไม่ว่าเราวิสัยทัศน์การวันก่อนเป็นอย่างไร การที่รัฐบาลเสนองบ—
 ประมาณค่าใช้จ่ายไปพลางก่อนดูเหมือนมีความจำเป็นจริง ๆ ถ้าหากเสนอ
 เข้ามาแล้วไม่ได้รับอนุมัติรัฐบาลก็ต้องลาออก เป็นงบประมาณที่จะรักษา
 ผลประโยชน์ของประเทศชาติ ถ้าไม่ทำเช่นนั้นต้องเสียหาย แต่ในปลาย
 รัฐบาลเสนอมารายการที่เยะเยาะ ทั้งรายการที่ ๒ ซึ่งท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลังพูดเมื่อกัน แต่ในวันก่อนท่านอ้างว่ามีความจำเป็น
 เป็นต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ ได้มีสมาชิกเสนอว่าให้รอไปก่อน รัฐบาล
 ก็ไม่รับ ท่านคือไประแหยงขึงขึงประมาณ จำที่นอกอย่างไรท่านจะเห็นว่า
 เสนอมาได้ ทำอะไรก็ได้ ท่านจะย้ายพวกเกาะเกาะเขา.....

ประธานสภาผู้แทน : เห็นจะไปนอกมากไปแล้ว ขอให้ผู้นับ
 ประเด็นพูดในรายการที่ ๑๘ และให้พูดกับข้าพเจ้าโดยตรง

๑๒.๒๘ H.

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ข้าพเจ้าจะพูดกับท่าน
 ประธานคือไปเฉพาะในรายการที่ ๑๘ ถึงเหตุผลที่ข้าพเจ้าพูดเมื่อกัน
 ท่านประธานรายการที่ ๑๘ เราจะอนุมัติให้กรรมสิทธิ์การค้ำไม่ได้ ถ้า
 เราอนุมัติให้กรรมสิทธิ์การค้ำก็เท่ากับสถานวันก่อนรับวิสัยทัศน์การขบประมาณ
 มาตามเรื่อง สัมควรให้ยื่นขบประมาณค่าใช้จ่ายก่อนหรือไม่ปลางก่อน
 ก็ไม่รู้ ยกมือเฉย ๆ ครั้นวันนั้นกรรมสิทธิ์การยื่นผู้มาจัด เพราะฉะนั้น
 ก็ยืนยันว่าสภาเราอ่อนแอยืนยันขึ้นมา เพราะฉะนั้นเห็นว่าเราไม่ควรถูก
 ครอบงำไว้ เมื่อรัฐบาลยืนยันวันก่อนนั้น ขอให้รัฐบาลยืนยันไว้ความเดิม

๑๒.๑๑ H.

นายสวน พรหมประกาย (กรรมสิทธิ์การ) : ท่านสมาชิกผู้ไม่
 เกษรก็เราอย่าลืมนึกว่าเราจะมีหลักการนั้น ท่านทั้งหลายก็อย่าลืม
 มีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องเห็นเข้ามา ท่านทั้งหลายซึ่งเป็นเสียงข้าง
 มากในสภาต้องมีการบัญญัติกันมาก ๆ เหมือนกัน ข้าพเจ้าคนหนึ่ง
 ต้องการกักให้เหลือสัก ๑๐ ราชการ แต่ในฐานะที่ข้าพเจ้าไปร่วมกั
 กรรมสิทธิ์การ . ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะทำโดยเหตุผลข้าพเจ้ามีหลักชัยว่า
 ข้าพเจ้าแบ่งความจำเป็นของรัฐบาลเป็น ๒ อย่าง ๑ จำเป็นอย่างไร
 รัฐบาลจึงต้องเห็นเข้ามาใน พระราชบัญญัติใช้เงินไปพลางก่อน ะรอด
 งบประมาณไม่ได้หรือประการหนึ่ง ท่านถ้าเราขี้เกียจจะไม่ให้เป็นอันขาด
 คัดหมายความว่าราชการใดถ้ารอดไว้ไม่เสียหาย ไม่มี ความเสียหาย
 ที่ระดมประมาณ ๒ ถ้าไม่เกิดความเสียหายขึ้นในรัฐบาลหรือในประ
 เทศชาติบ้านเมืองอันนั้นเราให้ไปไม่ได้ เราต้องทำตามมติของผู้อภิปราย
 ในสภาก่อนรัชกาลการ เราควบคุมรัฐบาลอย่างใกล้ชิด จ่ายเงินต้อง
 มีความจำเป็นจริง ๆ ถ้าไม่ความจำเป็นคัดออก จำเป็นแล้วคัดไม่ได้เลย
 จะเสียหายแก่ประเทศชาติ เพราะฉะนั้นรายการที่เราคัดรายการที่ ๒
 ก็ตามหรือรายการอื่น ๆ รายการที่ ๑๘ ก็ตามเรา สอดตามเจ้าหน้าที่
 อย่างละเอียดละออ เจ้าหน้าที่ที่จันต่อกรรมสิทธิ์การ ถ้าเราถามว่าข้อข้อ
 ๒ เกือบจะเสียหายไหม ชักไปชักมาปรากฏว่าความจำเป็นนั้นยังไม่ถึง
 ชัดที่เรารวางไว้คือความจำเป็นอย่างขึงยวัก และ ไม่เกิดความเสียหาย
 ด้วย แต่รายการทั้งหลายเหล่านั้นเราเห็นว่าถ้าไม่ให้รัฐบาลทำแล้วเกิด
 ความเสียหายแก่บ้านเมืองด้วย ซึ่งอันนั้นเราก็เห็นความจำเป็นอยู่แล้ว
 ข้าพเจ้าคนหนึ่งขอกว่าไม่มีความจำเป็นจะคัดให้ไปเพียง ๑๐ ราชการ
 เหตุใดพวกเรายังค้านรัฐบาลแล้วให้รัฐบาลไป ๑๘-๑๙ ราชการ

เพราะเหตุว่าเราทั้งหลายไว้ใจกรมมาธิการ เราอยู่ข้างนอกไม่เห็น พอ
ได้รัยคำชี้แจงจากเจ้าหน้าที่และเห็นหลักฐานเราก็มีความจำเป็นอย่างยิ่ง
ขยวด เพราะฉะนั้นขอท่านได้โปรดเห็น เพราะเราเห็นว่างบประมาณได้
ไปแล้วก็รัก มีฉะนั้นเราให้ไปหมดคือไปรัฐสภาไหน ๆ อาจจะจ่าย
เงินอะไร ก็เสนอมาร้อย ๆ จำเป็นหรือจำเป็นก็จำเป็นฝ่ายเดียว ก็
เสียหมด เราต้องการระงับอย่างนั้นได้ไหม เท่าที่ข้าพเจ้าฟังมาเห็น
ดอย่างนั้น และจำเป็นจริง ๆ แล้วไม่ลดทอนได้เลย พระราชบัญญัติจ่าย
เงินไปพลางอย่างนี้ เราไม่ต้องการให้มีเลย แต่ถ้าด้วยควมจำเป็นเราต้อง
อนุญาตให้ไป เพราะฉะนั้นท่านประธาน ฯ ได้โปรดเห็นใจกรมมาธิการ
ซึ่งให้ทำงานด้วยความเอาใจสอดส่องอย่างเต็มที่และเห็นใจรัฐสภาที่เสนอม
มา เพราะฉะนั้นหวังว่าพวกเราจะไม่ค้าน หรือเมื่อฟังเหตุผลแล้วคงจะ
พอใจ

ขุนอนุสรกรรม (นครพนม) : เพราะว่าในข้อที่ ๑๘ นั้นเดิม
เป็นเงิน ๗ ล้าน คณะกรรมาธิการตัดทอนลงเหลือ ๖ ล้าน นั้นเห็นที่พอใจ
ข้าพเจ้า ในคราวตัดทอน เพราะ เหตุว่าตาม ขรรณกาที่ ระกังบประมาณ ก็
เหมือนครอบครัวที่จะต้องตั้งรายจ่ายเอาไว้ยังแต่ันกรมมาธิการตัดลง ก็
แล้ว อีกประการหนึ่งที่ว่า.....

ประธานสภาผู้แทน : เกี่ยวกับท่านขุน ฯ สนับสนุนกรมมาธิการ
ใช่ไหม

ขุนอนุสรกรรม (นครพนม) : ครับ สนับสนุน

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
ให้ลงมติว่าคงไว้คำร่างเดิมของกรมมาธิการ ใครเห็นด้วย โปรดรับขง
มีสมาชิกบุรีรัมย์

นายใหญ่ ควิตชาติ (นครสวรรค์) : ยังไม่ค่องรู้ เรื่องใน
ขางราชการรณจําเนิ่นคั่งงอให้เอ็ดอภิปรายค่อไป

มีสมาชิกยถมื่อ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติและมีผู้เสนอให้ยก
มติปรายค่อไปมีผู้รับรองคั่งงอ ข้าพเจ้าขอปรึกษาที่ประชุม ท่านผู้ใด
เห็นควรเอ็ดอภิปรายค่อไปยกมือขึ้น

มีสมาชิกยถมื่อ ๑๓ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรลงมติให้ไปยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยถมื่อ ๒๕ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ที่ประชุมอนมติให้ลงมติ ข้าพเจ้าขอ
ปรึกษาที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรตามกักรรมาธิการเอ็ดอภิปรายค่อไป
มีสมาชิกยถมื่อ ๒๘ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรให้คั่งงอไว้คั่งงอไว้กัม
ขอไปไปยกมือขึ้น

มีสมาชิกยถมื่อ ๓ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เห็นอนเห็นไปคั่งงอตามกักรรมาธิการค่อไป

เลขธิการรัฐสภา : รายการที่ ๑๙ ไม่แก้ไข ๒๐ ไม่แก้ไข
มาตรา ๘ ไม่แก้ไข ซึ่สิ่งเกตุของกักรรมาธิการเกยวกับมาตรา ๓

ประธานสภาผู้แทน : หมคถวประชุมปรึกษาในวาระที่ ๒ แล้ว
ข้าพเจ้าขอประชุมในวาระที่ ๓ ค่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราช-
กัญญัตติใช้ได้ให้ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยถมื่อเป็นส่วนมาก

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร